

Utrechts

Damnieuws

**10e jaargang, nummer 3
april 2014**

UITGAVE VAN U.D.G.-VRIENDENKRING EN ONS GENOEGEN

Utrechts Damnieuws

Clubblad van twee Utrechtse damverenigingen:
U.D.G.-Vriendenkring en Ons Genoegen

U.D.G. -Vriendenkring

Voorzitter: Paul de Heus 0346215787
Secretaris: Jan van der Lit
Penningmeester: Arie Koster 0302421530
Contributie: per maand €12,-; reknr. NL25INGB0000346442
t.n.v. penningmeester UDG-Vriendenkring, Utrecht

Ons Genoegen

Voorzitter: Cock van Wijk 0346241365
Secretaris: Arne van Mourik 0610575256
Penningmeester: Henk Doedens 0302967006
Website: <http://onsgenoegen.damclubs.info/>
Contributie: per maand senioren €15,-; studenten / 65+ €10,-;
jeugd / "slapende" leden €,-; reknr. NL59RABO0300018053
t.n.v. penningmeester Ons Genoegen, Utrecht

Clubavond

Maandagavond 19.30 – 24.00 uur, Denksportcentrum Den
Hommel, Kennedylaan 9, Utrecht, telefoon 030-2759988
Competitieleider Johan Strous, telefoon 0348 443 888
Website voor informatie <http://onsgenoegen.damclubs.info>

Eindredactie: Johan Strous, telefoon 0348 443 888

Diagram voorblad: wit is aan zet, zie partij van
Gerard Morsink – Andreas Ongers, bladzijde 7

© 2014 UDN, overname met bronvermelding is toegestaan.

UITGAVE VAN U.D.G.-VRIENDENKRING EN ONS GENOEGEN

Inhoudsopgave

Ons Genoegen winnaar UPDB-beker 2013-2014	2
Ons Genoegen in 1 ^e klasse KNDB 2013-2014	5
Fragmenten spreken I	7
Mijn onderlinge van 2012-2013 door Wouter van Beek .	11
Eindspel voorjaar 2014 door Auke Zijlstra	23
Fragmenten spreken II	28
Herinnering aan Frank van Sterkenburg door Arne van Mourik .	32
Voor ons plezier: Nederlandse clubnamen door Arne van Mourik .	36
Duizend en één Blankenaartjes door Johan Strous	39
Oplossingen Achterkantjes	47
Fragmenten spreken III	48
Tussenstand Onderlinge Competitie	53

Bijlage: achterkantjes zijn “Blankenaartjes”. (voor oplossingen: zie inhoudsopgave)

Van de redactie

In de vorige clubblad kon het kampioenschap van de UPDB-hoofdklasse door Ons Genoegen gemeld worden, in dit clubblad is de heuglijke gebeurtenis het bekerkampioenschap van de UPDB. In het volgende een persoonlijke titel?

Een zeer gevarieerd clubblad ligt voor u. Wouter van Beek bespreekt hele partijen of grotere partijfragmenten, Auke Zijlstra behandelt enige eindspelfragmenten, Arne van Mourik bespreekt naast topproblemen van van Sterkenburg weer namen van damclubs zoals *Amat Victoria Curam*. Uw eindredacteur legt een boek over Blankenaartjes op de snijtafel. In Fragmenten Spreken (3 delen, 13 bladzijden) veel leerzame standen, u aangeboden door Peter Meijler en andere clubgenoten o.a. Peter Kolkman. Veel leesplezier.

Over twee maanden moet het volgende clubblad al weer gereed zijn. Al enig idee over uw bijdrage?

Ons Genoegen winnaar UPDB-beker 2013-2014

Voor het ingaan van de finale was het al zeker: Ons Genoegen ging de beker winnen! De UPDB-bekerfinale was een pure OG-aangelegenheid. Een unicum in de historie van de UPDB dat 2 teams van dezelfde club de finale haalden. Naast OG-1 was ook OG-2 er in geslaagd om de voorafgaande drie rondes te overleven. Het OG-2-kwartet Peter Kolkman (1x vervangen door Lex van Amerongen), Gerard Morsink, Teus de Mik en Dick de Boer wist met een gemiddelde rating van 973 achtereenvolgend achter zich te laten: Boboli Bunschoten (gemiddelde rating 120 hoger!), NDG Nieuwegein (rating 50 hoger) en DVSB-2 (Soest / Baarn) met een rating die gemiddeld bijna 200 hoger lag! DVSB kon nog weggkomen met 4 remises, maar de andere 2 teams verloren met resp. 6-2 en 5-3. Een formidabele prestatie van dit team, dat, nadat OG-1 met 4-4 ADG had “verslagen”, de finale tot een formaliteit maakt.

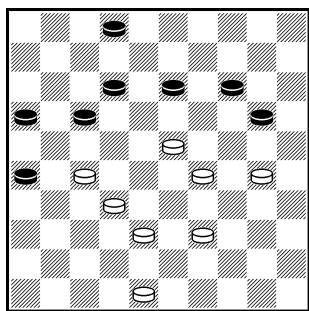
In de finale had OG-1 de vaste kracht Wouter van Beek (speelden 3 ronden mee) niet opgesteld, ook niet de “invallers” Wouter Ludwig (2 ronden) en Auke Zijlstra (1 ronde). Het finaleteam bestond uit Cock van Wijk, Alfons Ottink, Robert Sall en Johan Strous, een team met een gemiddelde rating per speler van 230 punten meer dan de tegenstander. Zou het 2^e van Ons Genoegen hier tegen kunnen stunten? Zou OG-2 de stunt van Loenen in 2011 kunnen herhalen? Loenen hield toen in de finale OG op 4-4 bij een ratingverschil van bijna 300! OG-2 leek het voor elkaar te krijgen na de tussenstand van 2-2, bereikt met een “regelmatige” overwinning van Alfons Ottink op Gerard Morsink en een combinatieve knock-out van Dick de Boer op Johan Strous. De deskundigen schatten in de 2 resterende partijen de underdog op 3 punten! Zie onderstaand de 2 partijfragmenten. Maar het geluk was voor OG-2 op: de 3 punten gingen naar OG-1, 5-3.

Ons Genoegen bekerkampioen. Na eerst clubkampioen in de UPDB-hoofdklasse geworden te zijn. Ook nog een OG-er persoonlijke kampioen van de UPDB voor een formidabel topseizoen?

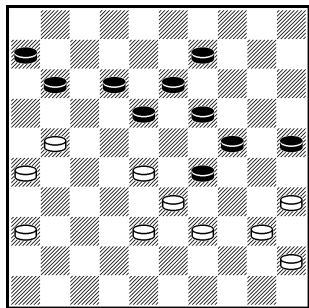
De beslissende fragmenten in de bekerfinale.

Robert Sall – Teus de Mik (waz)

Een boeiende stelling met nog vele mogelijkheden. Robert dacht hier de winst te pakken met 30-24, 20-25 en 39-34. Maar Teus verraste na 30-24 met 17-21, 24x15 en 13-19. Wauw, denk je aan 2 punten voor het team, maar sta je 2 zetten later ineens verloren! Misschien kan het computerprogramma Kingsrow nog een remisevariant vinden na 32-28 of, wat Robert speelde, 29-24 en 38-32. Robert ging er nog eens goed voor zitten en bereikte remise.

Het offer van Teus is natuurlijk fraai. Met in de diagramstelling 20 op 15 en 17 op 21 dreigt 13-19, nu mag 30-24 dus niet, wel 29-24 [op offer 15-20 en 13-19 volgt 23-18 W+], maar het beste is dan 39-34.

Cock van Wijk – Peter Kolkman (zaz)

Hier is 18-23 niet verboden, want na 40-34 komt de dam direct in de vang op 17 terecht. Na 18-23 28-22 weer een beproeving voor zwart: hier moet 12-18, 21-16 xx, met een iets gunstiger macro-eindspel voor wit. Maar wat na 18-23 28-22 23-28? Wit slaat verrast toe met 40-34 29x40, 45x34 28x17, 21-16!!

Verboden is 13-18, 16x7 12x1, wegens 17 naar 28 [met o.a. 26-21] en 33x4. Ook 24-30 kan niet, dus moet zwart met 25-30 in schijfachterstand berusten, wel waarschijnlijk nog remise.

Partij: 9-14 36-31. Nu geeft 11-16, 21-17 12x21, 26x17 18-23, 17-12-7 een gelijkwaardige remise. **11-17 21-16.**

Zwart zit nu in serieuze problemen, een redding is [naast 24-30]: 6-11, 16x7 12x1, [kan dankzij randschijf 25 met evt. 25x32] 31-27 17-21! [lost 17 op, ook 14-20 geeft remise, moeizaam] 27x16 18-23, 28-22 23-28, 22-18 13x22, 40-34 29x40, 45x34 19-23, 16-11 en nipte redding van zwart met 23-29, 22-27, 1-7, 14-20 en 25x32 deze 4 om 2 is remise, o.a. doordat zwart eerder op dam is.

Partij: 18-23, 16-11 23x34, 11x22 29x38, 40x7 en dit eindspel is waarschijnlijk gewonnen voor wit. Cock won dan ook speedig.

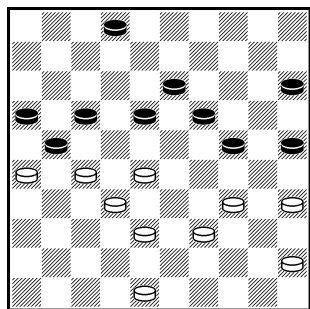
Ons Genoegen in 1^e klasse KNDB 2013-2014

Competitie van 28-09-2013 tot 22-02-2014.

pl	team	we	+	=	-	pt	bs	OG
1	DC Dordrecht (promotie)	11	8	1	2	17	52	9
2	PSV Dammen (Eindhoven)	11	6	4	1	16	18	6
3	PWG s-Gravenpolder	11	6	2	3	14	16	6
4	Middelburg	11	6	2	3	14	14	12
5	Ons Genoegen Utrecht	11	6	2	3	14	4	-
6	Raes DC Maastricht	11	5	1	5	11	-8	12
7	Denk en Zet 2 Culemborg	11	5	1	5	11	-18	12
8	Rivieren Dammers Gorinchem	11	3	4	4	10	10	10
9	DeZ Hardinxveld-Giessendam	11	2	4	5	8	-18	11
10	TDV 2 (Tilburg)	11	3	1	7	7	-16	11
11	Micone 2 (Tilburg) (degradatie)	11	2	3	6	7	-20	10
12	EAD Asten (degradatie)	11	1	1	9	3	-34	13

bs = saldo bordpunten, voor OG: 112 behaald, 108 verloren.

OG = door Ons Genoegen behaalde bord-/partijpunten.

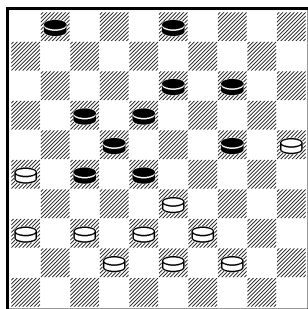

Johan Strous – Mijndert Verkaik, 8-2-2014, tegen DeZ Hardinxveld-Giessendam. Zwart speelde 18-23, om na 27-22 tot het geplande 21-27, 32x12 23x43 gedwongen te zijn. Nu kan wit met 35-30, 45-40 en 48x28 makkelijk remise bereiken ondanks de schijfachterstand. Maar Johan verraste met 12-7, 22-18 en toen pas 35-30, 45-40 met nu de slag 48x6! W+.

Persoonlijke resultaten

pl	naam	we	+	=	-	pt	rating	tg-rtng	bord
1	Arne van Mourik	11	2	9	0	13	1202	1164	3.27
2	Toys Sheoratan	10	3	6	1	12	1146	1096	4.60
3	Auke Zijlstra	11	2	8	1	12	1211	1142	2.55
4	Peter Meijler	11	4	4	3	12	1107	1010	8.36
5	Johan Strous *	8	4	2	2	10	1117	1141	5.00
6	Wim Vlooswijk	9	2	6	1	10	1123	1042	6.56
7	Cock van Wijk	11	1	8	2	10	1228	1180	3.27
8	Lex den Doop	11	2	5	4	9	1064	1059	8.45
9	Wouter van Beek	5	3	1	1	7	1260	1150	3.40
10	Gerard Morsink	10	0	7	3	7	971	1055	5.50
11	Arie Schwartz	8	1	3	4	5	1024	1122	8.88
12	Alfons Ottink *	2	2	0	0	4	1298	1054	3.00
13	Dick de Boer *	2	0	1	1	1	973	1148	8.50
14	Lex van Amerongen *	1	0	0	1	0	1064	1250	9.00

Wim Vlooswijk – Mei-Jhi Wu, 30-11-2013, tegen Denk en Zet 2 Culemborg. Na het verplichte 37-31 sloeg zwart toe met 14-20, 3-9, 18-23 en 28x48 dam voor 2. Nu levert 33-29 en 43-38 (48x25!) niets op. Wim heeft de oplossing: 31-27, 26x37, 33-29, 36-31 [alles in de juiste volgorde] en nu pas 43-38 en 39x8 remise.

Na 37-31 kan zwart nog proberen 3-8, 33-29 24x33, 38x29 [verovering van het strategische veld 29/24] 13-19 44-40 8-13, met nu alleen na 40-34 1-6/7, 34-30 ongeveer gelijk spel voor wit.

Fragmenten spreken I

Met een grote bijdrage van Peter Meijler, al of niet met vermelding bij een fragment.

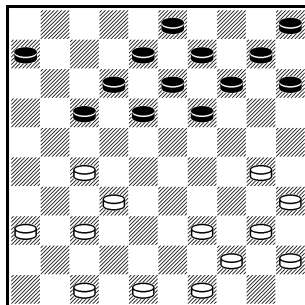
D01: Gerard Morsink – Andreas Ongers, onderlinge 04-02-2014.

Stand bij benadering. Na 15-20 sloeg Gerard toe met 27-22, 39-33, 30-24 en 35x4. Toch wel heel verrassend.

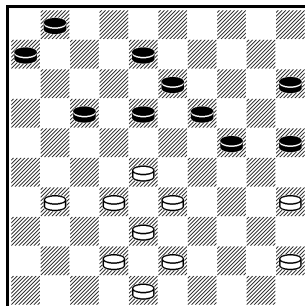
D02: Valejeva – Kovalevskaia, 2007. Peter Meijler: ook supersimpel telt. Wit speelde listig 31-27, hoe ging zwart in de fout? Na 18-23 ging de winst naar wit met 27-21, 33-29, 32-28 en 38x9.

D03: Cock van Wijk – N. Roelofsen, nld clubcomp. febr. 2014, OG – PWG 's-Gravenpolder na 39.33-28. Een echte heksenketel. Zwart mag niet 9-14 wegens 27-22-18. Wel is 13-18 mogelijk, maar het beste is 24-29 dreigend met 29-33. Heel verrassend is nu 35-30 verboden door 29-34! 13x33, (kaatsingszet), 17-22 en 12x25. Dus na 24-29 40-34 xx met na 7-11, 44-40 23-29 een gelijke stelling, dankzij de meerslag 17-21. **Partij 7-11, 40-34.** Zwart kan na 11-16, 43-39 13-19, 34-30 23-29 nog net remise bereiken. Maar na **9-14** miste Cock de winst met de doorbraakcombinatie 26-21, 27-21, 33-29, 32-28 en 38x20. **Partij 34-30 11-16, 38-33 23-29, 42-38 13-18.** Nu is een remisecombinatie mogelijk na 43-39 29-34 met 28-22, 33-29 en 29x9. Cock bleef op winst (achterstand team) spelen en verloor.

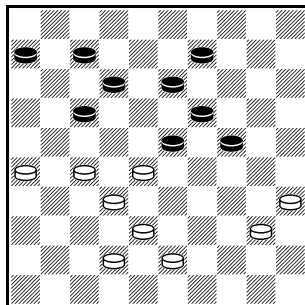
D01: 15-20?

D02: 31-27 zwart?

D03: zaz

D04: Peter Meijler – Adri Timp, onderlinge 10-02-2014.

Peter: een truc die iedereen op de club moet kennen is de volgende.

31-27 21-26, 32-28. Schijf 28 is nu indirect veilig :op gelijk 26-31 en 18-22 volgt 23-19. Dus **10-14, 40-35**, waarna Adri het tijd achtte om de gedeplaceerde schijven 35 en 45 af te straffen met **26-31 27x36 en 18-22!?** Zonder truc gaat wit op klaarlichte dag een schijf verliezen. Maar ik had vóór 32-28 al de volgende leerzame truc op het oog: **23-18! 24-19 en 29x38** met schijfwinst.

Adri gaf later aan dat zwart zich bij dit uitgeholde witte centrum een dubbeloffer kan permitteren: niet alleen 26 maar ook 25 en dan 18-22, met gelijk spel.

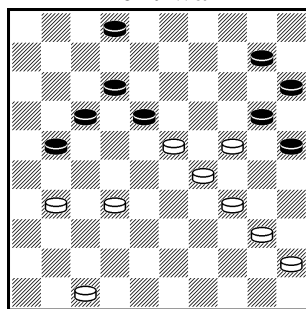
Zwart krijgt het heel moeilijk indien wit **na 10-14** vervolgt met 47-42. Bijv. 2-7 (op 2-8 24-19 temponood; en het dubbeloffer verliest na 34x25 en 23-19), 42-37 [met consolidatie van het witte front!] 7-11, 24-19 11-16, 19x10 15x4, 23-19 4-10, 29-23 18x29, 34x23 25-30, 13-19 20-25, 23-19 en de kansen zijn geheel aan wit.

Nadat wit de tijdelijke zwakte op 33 met een schijf op 37 heeft beschermd, blijkt zwart een structurele zwakte op 13/14 te hebben. Hierdoor kan de korte vleugel van wit weer centraal actief worden.

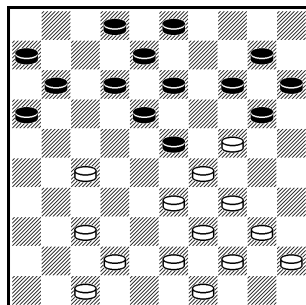
D05: voorafgaande aan **D04**. In de partij speelde Adri zo maar 12-17 en Peter zette met 43-38 dicht om 27-22 te dreigen. Fout, want direct 27-22 levert schijfwinst op, altijd krijgt wit met de slag 29x20 in tweeën 3 schijven voor 2. Na 27-22 18x27 volgt op de 2slag van zwart een 3slag en een 1slag, dus dit slagcomplex is gelijk. In totaal schijfwinst wit.

In het diagram moet 11-17 met op 27-22 niet aarzelen: direct 18x27! Dan wint wit na 29x9 rechts 1 schijf, maar verliest er 1 links. Terwijl het na 29x7 ook gelijk blijft met 2 2slagen en 1 3slag tegenover 3 1slagen.

D04: waz

D05: 12-17?/11-17

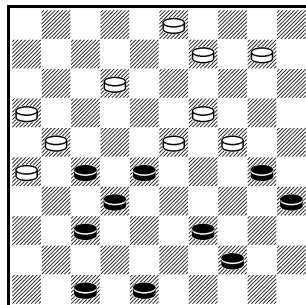

D06: A. Verkhovych – A. Scharzman, play-off Word-cup 2013.
Peter Meijler: op 41-36 volgde 23-29, 27-22 [na 42-38 12-18 krijgt wit het nog heel moeilijk met 4 tempi ontwikkelingsvoorsprong, maar beter moeilijk dan direct uit na...] 29-33, 39-34 en nu eenvoudig(?) 14-20 en 24-29. In de diagramstelling is 41-37 mogelijk, maar echt lucht krijgt wit met 28-22 23-29, 22-17 21-26, 17x8 3x12, 42-38.

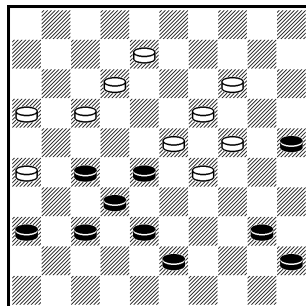
D07: G. Valneris - A. Scharzman, play-off, rapid Word-cup 2013.
Peter Meijler: na 43-38 miste Schwarzman de directe winst met 13-18, 15-20, 6-11 en 24x44 over 6 stukken! Een slagzet die niet te missen is door digitale grootmeesters, hier computerprogramma Kingsrow. In deze rapidpartij kon zwart door de voordelige ontwikkelingsachterstand vertrouwen op de goede afloop van deze partij door “gewoon” te schuiven.
De partij: **43-38 8-12, 38-33 11-16, 22-17** [mogelijk levert 34-30 23-29, 28-23 meer compensatie voor de schijfachterstand] **12x21, 27-22 15-20** [op 6-11 is Dussaut 35-30 en 33-29 mogelijk remise] **34-30** [op Dussaut 35-30 en 33-29 volgt 35-40!] en na **23-29, 22-17** en nog een lang eindspel won zwart.

D08: Wouter van Beek – Auke Zijlstra, onderlinge 2013.
Zwart staat een beetje ongemakkelijk door het zetje 37-31. Mogelijk is 3-8 / 3-9, 42-38. Maar 15-20 kan toch ook wel, dacht Auke. Wouter dacht daar anders over: 37-31, 33x13, 13-8, 43-38 en nu dankzij 15-20 geen meerslag naar 20 maar 40x7.

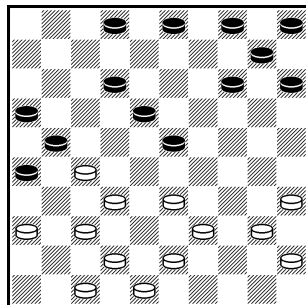
D06: 41-36?

D07: 43-38?

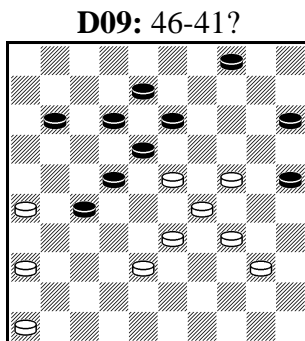
D08: 15-20?

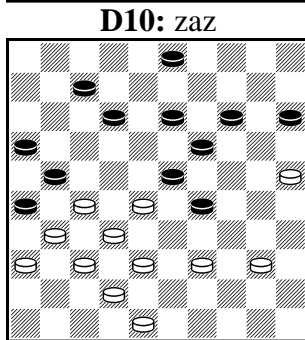
D09: Johan Haijntink – Danny Staal, nld clubcomp. 2013.

Peter Meijler: in de bekende OG-stijl ziet u hier (volgens Staal) een gewonnen stelling voor wit na 40-35. Maar ja, die zetjes hé, Johan deed uitgerekend 46-41. Wit won nu met 13-19, 25-30 en 30x46.

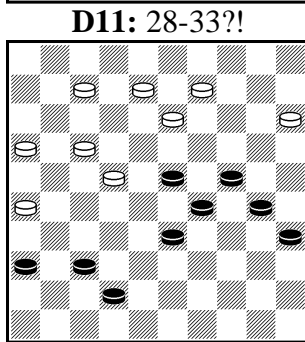

D10: Paul Sier - Erik vd Weerdhof, nld clubcomp. 2013.

Peter Meijler: leerzaam! Na 15-20 ging zwart de bietenbrug op met 39-33 20-24, 40-35 13-18, 35-30 enz.

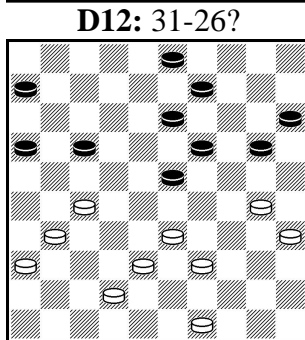

Maar het computerprogramma Kingsrow laat de kansen keren: 3-9?! Op 39-33 volgt nu 29-34 en 12x23: zwart gaat winnen met een schijf minder! Zie het vervolg: 48-43 15-20. Nu schijf 23 verwijderen (om 27-22 mogelijk te maken) met 33-29 en 43-39 helpt niet na 20-24-29. Dus 43-39 20-24 39-34 24-30 Z+.

D11: Bert v. Oosterom – Cock v. Wijk, dawo-toernooi 2013, rapid:40 min pppp.

Cock meldt: de zwarte doorbraak na 27-31x31 is niet meer te stuiten, maar ik speelde 28-33! met de hoop op 29-24? met dan 21-26, 14-19, 18-23, 22x13 en 26x50! Bert speelde 34-30.

D12: Tomasz Miksa – Klaas Veldstra, nld clubcomp. 2013`

Peter Meijler: een Poolse misser 31-26? Zwart kon nu een schijf winnen, maar zag het niet, met 17-21, 23-28, 19-24 en 3x34.

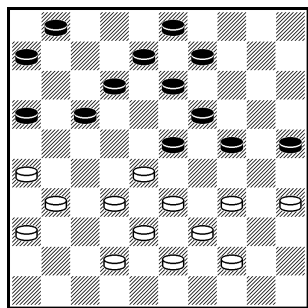
Mijn onderlinge van 2012-2013 door Wouter van Beek

Elk jaar geef ik een overzichtje van mijn exploten op de 100 velden van dat jaar. Deze is wat vertraagd, maar niet minder gemeend. Doorgaans heb ik een thema, meestal hoeveel punten ik heb gemist, of waarom ik geen kampioen ben geworden. Nou, die vraag was dit jaar eenvoudig te beantwoorden: geen kans! De derde plek was al mooi zat.

Auke Zijlstra – Wouter van Beek

We beginnen met een klapper. Tegen Auke is het moeilijk winnen, daarvoor is hij veel te sterk. Maar op 3 juni 2013 opende hij slecht, en zadelde zich op met een probleem, een randschijf in een klassieke positie. Gevoegd bij een ongunstige tempoverhouding leverde dat het volgende plaatje op:

1.33-29 19-23	2.32-28 23x32	3.37x28 20-24
4.29x20 15x24	5.41-37 16-21	6.31-26 21-27
7.37-31 10-15	8.31x22 18x27	9.38-32 27x38
10.43x32 12-18	11.46-41 7-12	12.41-37 5-10
13.37-31 14-19	14.31-27 10-14	15.39-33 2-7
16.44-39 18-22	17.27x18 12x23	18.49-43 13-18
19.42-37 7-12	20.34-29 23x34	21.40x20 15x24
22.45-40 9-13.	Wit heeft duidelijk last van zijn randschijf, de reden ook voor mijn ruil 18-22x23 op zet 16.	
24.43-38 14-20	25.48-43 20-25	23.50-44 18-23
	27.40-34 11-16	26.47-42 4-9
		28.37-31

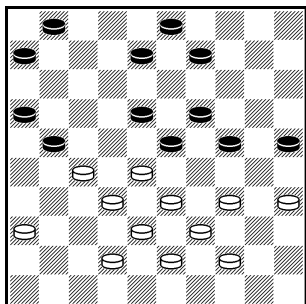

28...17-21?

29.26x17 12x21

Dit is fout, want ik geef Auke een kans om uit de klassieke omknelling te komen door 33-29 en 32-27. Auke liet dat na omdat hij zijn stand zo slecht nog niet vond. Maar in feite staat hij – in hogere zin – verloren, ook zonder de slagzet die zo dadelijk volgt. De

correcte zet voor zwart is 13-18, zetverwisseling dus.

30.31-27? 13-18

31.28-22? 9-14!

32.22x2 23-29!

33.34x23 19x48

34.2x30 25x34

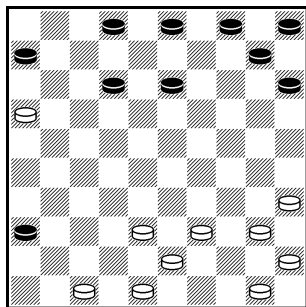
35.39x30 48x31

36.36x27 21x43

een spectaculaire opruiming! Auke had nauwelijks nog schijven om mee op te geven.

Wouter van Beek - Auke Zijlstra

In onze eerste partij had ik Auke laten ontsnappen, op 1-10-2012. De partij leek helemaal dood geruild op de 24^e zet. Je zou zo remise geven, nietwaar?

Enfin, we gaan onverdroten door

25.38-32 13-18

26.48-42 10-14

27.43-38 14-19

28.39-33 5-10

29.35-30 10-14

30.40-35 19-23

31.45-40 15-20

32.40-34 20-25

33.50-44 6-11

34.16x7 2x11

diagram >>> Er begint tekening in te komen, het wordt een echte stelling! Maar deze omsingeling is niet goed voor mij, nog een ruil dus:

36.29x40 11-17

35.34-29 25x34

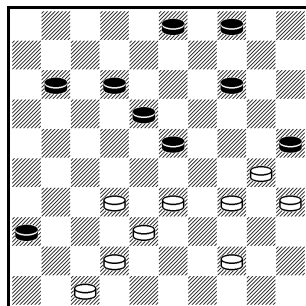
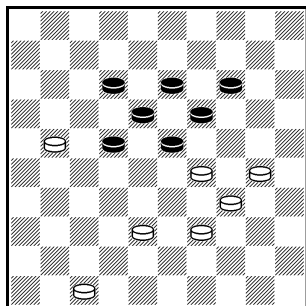
38.35-30 14-19

37.40-34 3-9

40.42-37 9-14

39.33-29 17-22

41.44-39

Tekening in de strijd, met een leuke omsingeling door wit. Vermoedelijk is de volgende opmars van zwart fout: 4-9-13. Beter is 4-10-15.

41...4-9 42.37-31 36x27 43.32x21 9-13.

<<< **diagram**

Hier mis ik een leuke tempowinst:

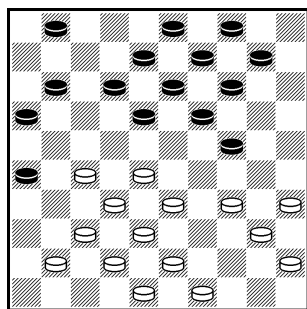
21-16 (12-17*) 38-32! (14-20) 39-33! (17-21)
 16x17 (22x31) 47-42! (20-25) 33-28 (31-36)
 42-37 en na offeren met 19-24 wint wit door overmacht.
44.47-42? 22-28! **45.29-24! 12-17** **45.21x12 18x7**
46.42-37 7-12 **47.39-33 28x39** **48.34x43 12-17**
49.43-39 17-22 remise.

Peter Meijler – Wouter van Beek

Een belangrijke overwinning boekte ik tegen Peter Meijler, die al veel te lang achter elkaar had zitten winnen, vond ik. Een stijlvolle overwinning, vind ik, met enige hulp van Peter. In latere partijen zou ik hem laten schieten, maar deze niet, op 8-10-2012.

1.32-28 17-21	2.33-29 20-24	3.29x20 15x24
4.39-33 21-26	5.44-39 16-21	6.50-44 11-16
7.37-32 26x37	8.42x31 10-15	9.31-26 18-23
10.26x17 12x21	11.36-31 7-12	12.31-27 12-18
13.41-37 2-7	14.46-41 7-12	15.47-42 21-26
16.34-29 23x34	17.40x20 15x24	18.44-40 5-10
19.39-34 6-11.		

Ik heb gekozen voor een streng klassieke partij, want Peter had me teveel partijen gewonnen met flankspel en aanval. Niks aanval, tempo!

<<< **diagram** Bij de volgende zet geeft wit de controle over de rechtervleugel prijs

20.34-29? 10-15	21.29x20 15x24
22.43-39 4-10	23.39-34 10-15
24.41-36 14-20	25.49-43 18-23

26.34-30 11-17	27.30-25 17-21
28.25x14 9x20	29.27-22 1-6
30.43-39 12-17	31.22x11 16x7
32.36-31 6-11	33.31-27 11-16
34.40-34 20-25.	

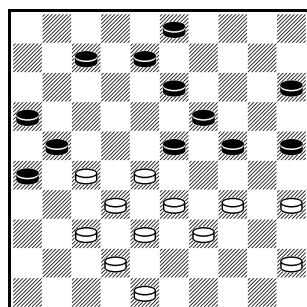
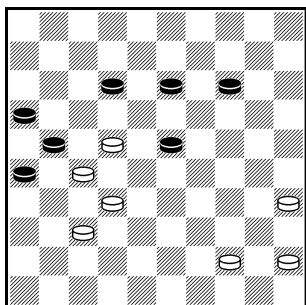

diagram >>> Zwart heeft de strijd om de vleugelcontrole gewonnen. Wit moet nu drastische maatregelen nemen, met zijn

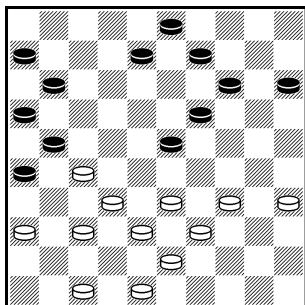

kroonschijf: **35.48-43 15-20** **36.34-30? 25x34**
37.39x30 Veel beter is hier 28-22! en zwart bereikt niets.
37...20-25 **38.28-22** (hier is 27-22 zeker te overwegen, al
 blijven de kansen aan zwart) **38...25x34**
39.33-29 24x33 **40.38x9 3x14** **41.42-38 19-23**
42.43-39 34x43 **43.38x49 8-13** **44.49-44 7-12**

Peter heeft geen zin in een moeilijk eindspel na 35-30 met 13-18, 23-28 en 21x41, maar dat is beter dan wat hij speelt, wat zwart een onstuitbare aanval laat. **45.22-17? 12-18**
46.17-11 16x7 **47.27x16 18-22**
48.44-39 13-19 **49.45-40 23-28**
50.32x23 19x28 **51.40-34 22-27**
52.34-29 27-31 **53.37-32 28x37**
54.29-23 37-41 **55.23-18 41-47 Z+**

Wouter van Beek - Wim Vlooswijk

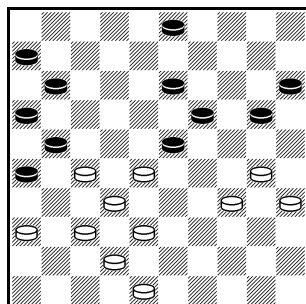

Met Wim Vlooswijk, altijd een interessante speler, had ik de hele partij van 22-4-2013 met een omsingeling zitten dreigen, maar dat was er eigenlijk nergens uitgekomen. We komen er in na de 32^e zet van zwart: 1-6.
33.34-29 23x34 **34.39x30 8-13**
35.43-39 19-23 **36.47-42 13-19**
37.39-34 9-13 **38.33-28 14-20**

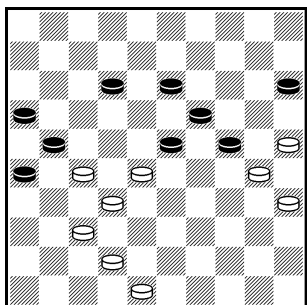
diagram >>>

Hoewel ik me de keuze 14-20 wel kan voorstellen, is 15-20 toch echt beter. Zwart zal veel last krijgen van schijf 15

39.30-25 20-24 **40.34-30 3-8**
41.27-22 11-17 **42.22x11 6x17**
43.36-31 17-22 **44.28x17 21x12**
45.38-33 12-17 **46.31-27 17-21**
47.33-28 8-12

zie volgend diagram

<<< **diagram** **48.37-31 26x37**
49.42x31 Dit kan dankzij schijf 15: op
 21-26 volgt 25-20. **49...12-17**
50.31-26 13-18 **51.48-43**

zie volgend diagram, rechts

De weg naar remise ligt niet erg voor de hand. Op 24-29 volgt 30-24 (29x20) 25x14 (19x10) 28x19 (10-14*) 19x10 (15x4)

43-39 (18-23) 39-33 en wit wint op tempo.

Wel werkt (23-29) 25-20 (17-22) 28x17 (21x12) 32-28 (12-17)

43-38 (16-21) 27x16 (18-22) met remise.

Na de nu volgende 'retirade' is het snel uit.

51. ... 15-20? **52.25x14 19x10**

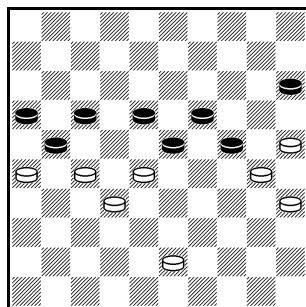
53. 28x19 24x13 **54.43-39 18-23**

55.39-33 10-14 **56.30-25 13-19**

57.35-30 14-20 **58.25x14 19x10**

59.33-28 23-29 **60.27-22 29-33**

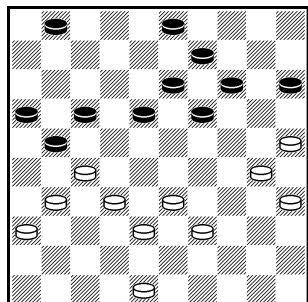
61.22x11 16x7 **62.28x39 W+**

Wouter van Beek - Cock van Wijk

Wat is een stand waard? Daar denken spelers heel verschillend over, zoals Cock in ik in onderstaande partij van 4-3-2013. Na een opening en middenspel vol actieve ruilen van beide kanten, had ik Cock in wat volgens mij een goede stand was. Hij dacht hetzelfde voor hemzelf, en daar zijn aan beide zijden redenen voor te bedenken. Zwart zit in een kleine korte vleugelopsluiting, en ik heb een actieve opstelling op

rechts. Cock ziet 36 buitenspel staan en rekt erop dat schijf 1 er nog uitkomt. Enfin, ziet u zelf maar:

40.31-26 18-23

41.30-24 19x30

42.25x34 14-20

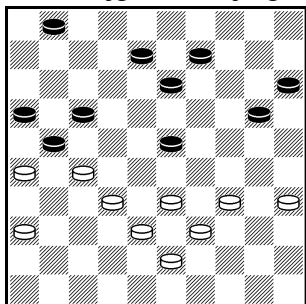
43.48-43 3-8

Zie volgend diagram

Cock heeft zijn stand handig opgebouwd. Ik

wil niets liever dan 33-29 spelen, maar het geniepige meerslag 17-22 verhindert dat. Hoe nu verder? Ik overwoog in de partij 35-30 maar vond dat toch iets te riskant. Het vervolg speel ik niet erg goed, en Cock krijgt duidelijk gelijk in zijn strategie van de kleine KVO.

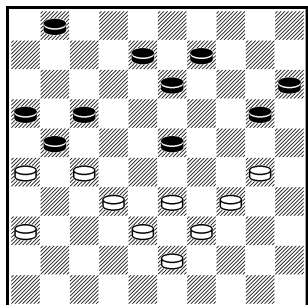

44.34-30 13-19	45.30-25 9-14
46.33-29? 23x34	47.39x30 19-23
48.38-33 23-29!	49.33x24 20x29
50.43-39 8-13	51.39-34 29x40
52.35x44 15-20	53.36-31 13-19
54.27-22 17x37	55.26x17 37x26
56.17-12	

Cock gaf remise hier, en ik denk dat hij daarmee wat vroeg en wat genereus was. Na 20-24 is de remise nog

hard werken. Op de 53^e zet zou trouwens i.p.v. 13-19 1-6! naar een duidelijk gewonnen eindspel leiden concludeerden we achteraf.

Ik kwam hier goed weg, maar het kan toch niet zo zijn dat Cock gelijk had met zijn inschatting van de stelling? Dat zou te erg zijn! Dus kijken we naar mijn 'hunch' (44) 35-30!

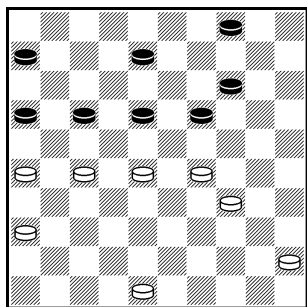
Analysediagram

Op 13-19 volgt 30-24 en 39-34 met dam. Na 20-25 is 30-24 dodelijk. Na 9-14 kan 33-29 (13-18) 36-31 en zwart zit in grote problemen. Het enige logische antwoord is dus (44)...1-7 (45) 36-31! 7-12 (of?)

(46) 30-25! Op 9-14 volgt 34-29 x x met een gewonnen stand (nog wel ingewikkeld). Zwart moet dus wel (46)...20-24 en nu volgt een aardige afwikkeling: (47) 32-28! 23x32, (48) 33-28! 32x23 (49) 25-20 21x32 (50) 20x7 32-37 (51) 31x42 8-12 (52) 7x18 13x22 Wit + 1. En hoewel het winnen van dit eindspel niet eenvoudig zal zijn, is dit de kans waarvan wit het moet hebben.

Wouter van Beek - Gerard Morsink

In mijn partij van 10-12-2012 tegen Gerard Morsink lukte het me maar niet om echt houvast te krijgen. Na een interessante partij ontstond er een merkwaardige bijna symmetrische stand:

Na **45.45-40 4-10** was de symmetrie compleet, zij het dat al mijn schijven een stuk vooruit staan, ik sta maar liefst op + 6. Daar moet wat mee te doen zijn, maar wat? Na lang denken had ik het gevonden:

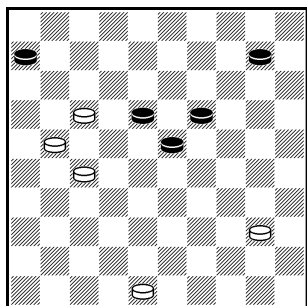
46.28-22! 17x28 **47.27-21 16x27**

48.29-23 18x29 **49.34x21** een

ongewone ruil, maar de extra schijf op links geeft de doorslag. Gerard zag zijn beste

verdediging niet en speelde **49...10-15** **50.21-17 14-20?**
51.26-21 en gaf op.

Het was juist de betere verdediging die het interessant zou hebben gemaakt: (49)... 8-13! (50) 21-17 13-18, (51) 26-21 19-23, (52) 36-31! 14-19. Het gaat zwart erom 16-11 met 18-22 te kunnen beantwoorden. Wit moet daarom op tijd op 27 zijn. (53) 31-27

Analysediagram

Ik ging er in de partij vanuit dat dit gewonnen zou zijn, want de doorbraak met 21-16-11 is niet te voorkomen. Maar of het zo eenvoudig is? Bijvoorbeeld:

(54) ...23-29, (54) 21-16 19-23,

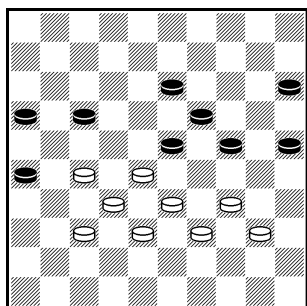
(55) 16-11 29-34, (56) 40x29 23x34,

(57) 11-7 34-40, (58) 7-1 40-45,

(59) 1x5 45-40, (60) 17-12 met overmacht.

Wouter van Beek - Arne van Mourik

Soms moet je niet de remise voor je tegenstander vinden, maar hem dit zelf laten doen. De slotstand uit mijn partij van 29-10-2012 tegen Arne van Mourik. Na een partij met wisselende kansen, was deze klassieke stand ontstaan, zie volgend diagram.

Zwarts laatste zet was 47...12-17. Ik stelde hier remise voor, om allerlei redenen die niet zoveel met de stand te maken hadden. De stand is wel remise, maar zwart moet het wel vinden in een aardige variant, met wat meerslagen: 40-35 (17-21), 27-22 (15-20), [10x voorgekomen met 7x meerslagcombinatie] 35-30 (24x35), 33-29 (25-30!), 29x9 (26-31!), 34x23

(31x44), remise. Maar een problemist als Arne had dat wel gevonden. [Eindred. na 40-35 ook 15-20 28-22 xx 24-29 38-33 29x40 x 20-24 =]

Wouter van Beek - Dick de Boer

Slaan we ooit nog achteruit, tegenwoordig? Iedereen neem elke ruil bijna automatisch vooruit, en soms is dat niet zo'n goed idee, bleek op 24-9-2012 in de partij tussen Dick de Boer en mij:

1.33-29 18-22

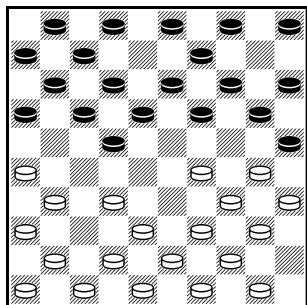
2.31-26 20-25

3.35-30 15-20

4.40-35 10-15

5.45-40 13-18

6.37-31 8-13

Nog geen schijf geruild, en Dick gaat moedig voorwaarts:

7.31-27 22x31

8.36x27? 3-8!

(2-8 werkt hier niet, zie onder). Wit verliest nu bij vol daglicht altijd een schijf, zowel op 41-36 (17-21 x x en 18-23) of 41-37 (18-23).

Dus **9.27-21 16x27 10.32x21 11-16** en

zwart wint een schijf. Met 2-8 i.p.v. 3-8 had

kunnen volgen 39-33 (16x27) 30-24 (19x28) 38-32 en 42x2.

Johan Strous – Wouter van Beek

Een boeiende opening, met veel 'mogelijkheden', speelde ik tegen Johan Strous, onze competitieleider, op 17-9-2012.

1.33-29 17-21

2.32-28 11-17

3.39-33 6-11

4.44-39 19-23

5.28x19 14x23

6.50-44 13-19

7.31-26 8-13

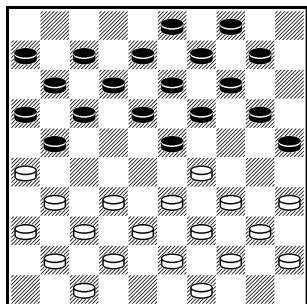
8.37-31 2-8

9.41-37 10-14

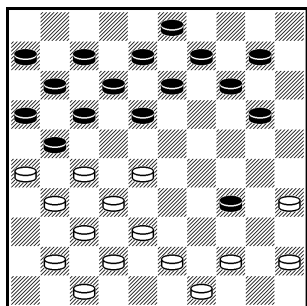
10.46-41 1-6

11.38-32 20-25

12.42-38 5-10

13.48-42 15-20

Ik besepte ineens na 15-20 dat ik aardig in de problemen zou komen als Wit hier 35-30 zou spelen. Dan kan 10-15 niet, en moet ik 21-27, en kom lastig te staan hoe ik ook sla. Gelukkig heeft Johan andere plannen.

14.31-27 19-24**15.34-30 23x34****16.30x19 14x23****17.39x30 25x34****18.40x29 23x34****19.36-31 (tijdverlies)****...10-14****20.33-28 4-10?**

Ik had hier wel zitten zoeken naar een dam, en niet gevonden. Maar hij zit er wel in, zij het een beetje duur:

28-23 (18x29) 32-28! (21x23) 26-21 (16x36)

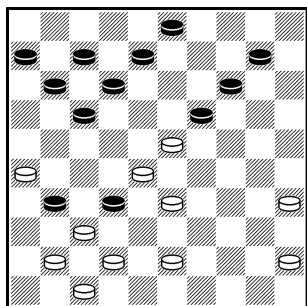
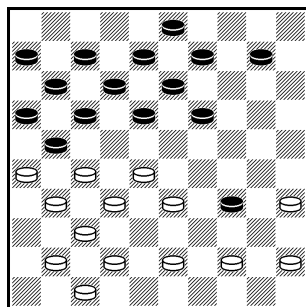
37-31 (36x27) 38-32 (27x38) 42x4. Niet

gezien. Johan vond hem, naar ik me herinner te duur; soms moet je geluk hebben (vaak

eigenlijk).

21.38-33 14-19**22.44-39 20-25****23.39x30 25x34****24.49-44****diagram >>>**

Schijf 34 gaat vallen, maar door het tijdverlies op de 19^e zet is een reddingsactie mogelijk:

24...18-22**25.27x18 13x22****26.31-27 22x31****27.44-40 21-27****28.32x21 16x27****29.40x29 27-32****30.29-23 9-14**<<< **diagram** Mooie stand!

Zwart wint altijd een schijf. Johan koos voor

31.23-18 12x23**32.42-38 31x42****33.28x48** en zwart won later de partij.

Wouter van Beek - Peter Meijler

Sommige reddingen zijn miraculeus en dienen uitgebreid gevierd te worden, maar als die redding je tegenstander betreft is het een verschrikkelijke gemiste kans. Peter Meijler had op 15-4-2013 zo'n wonderbaarlijke ontsnapping tegen mij, waaronder aan de Oudegracht lang wening heerste en knersing der tanden. Oudtestamentisch, dit mirakel. En het was zo mooi. Peter probeerde een Russische opening tegen me, want hij durft wel, maar erg goed ging het niet. Hier is de partij:

1.32-28 16-21

4.37-31 19-23

7.32x23 18x38

10.44-39 14-19

13.47-42 13-19

16.30-25 20-24

2.31-26 11-16

5.28x19 14x23

8.43x32 10-14

11.41-37 10-14

14.49-43 12-18

17.46-41 2-8

3.38-32 7-11

6.31-27 23-28

9.39-33 5-10

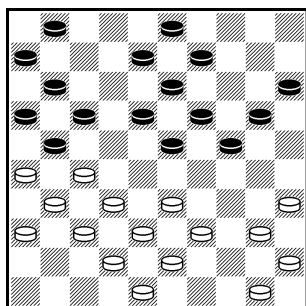
12.42-38 19-23

15.34-30 8-13

18.36-31 14-20

19.25x14 9x20

20.41-36 4-9

De situatie is al niet best meer voor zwart

21.40-34 24-29

23.45x34 19-24

25.42-38 9-13

27.50-45 9-14

29.30-25 7-12

31.39-33 18-23

33.39-34

22.33x24 20x40

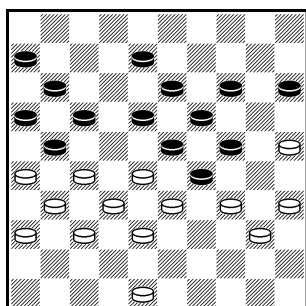
24.38-33 13-19

26.34-30 3-9

28.45-40 1-7

30.33-28 23-29

32.43-39 12-18

Zwart staat vast en moet offeren.

33...17-22

35.27x7 22x2

37.37-31 2-7

34.26x17 16-21

36.31-27 8-12

Hier kan ik afwikkelen naar een eindspel met vier (4!) schijven meer, en ik doe het niet!!:

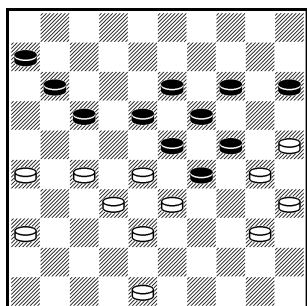
27-22 x x22 12-18*, 32-27 23x43, 34x1

49-43, 1-29! 49x21, 29x18 gewoon verschrikkelijk uit.

38.31-26 7-11

39.34-30 12-17

zie volgend diagram

En hier komt mijn blunder, ik overzie even het tempo 15-20 dat hij nog heeft. 48-43 wint makkelijk.

40.48-42?? 15-20!

winst meer in!

42.21x12 22-27

44.42-38 43x32

46.21-16 11-17

48.16-11 6x17

En nu zit er geen

41.27-21 18-22

43.32x21 23x43

45.33-28 32x23

47.12x21 29-33

49.21x12 33-38

50.12-7 38-43

53.21-17 49-16

56.34-48 27-18

59.30x10 27-18

62.4-27 33-39

51.7-1 13-18

54.17-12 18x7

57.48-34 18-27

60.25x14 18x45

52.26-21 43-49

55.1x34 16-27

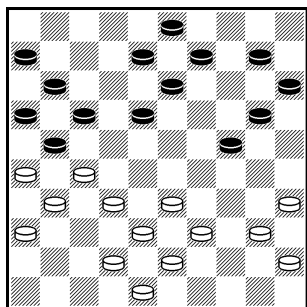
58.34-23 19x28

61.10-4 28-33

remise. Peter was na afloop zo eerlijk om een beetje verontwaardigd te zijn dat ik dat niet gewoon had afgemaakt. Het heeft me nog lang achtervolgd, tijdens mijn heupoperatie!

Robert Sall - Wouter van Beek

Tot slot een echte ontsnapping. Tegen Robert Sall ging ik op 8-9-2012 voor de verandering zelf in de KVO, maar kwam wel in de problemen.

We komen erin bij de 27^e zet. Ik heb een paar zetten hiervoor 19-24 x24 geruild om de stand open te houden

27.42-37 18-22

29.48-42 8-12

31.36x27 12-18

33.33-28 20-25

35.34x23

28.27x18 13x22

30.31-27 22x31

32.39-34 10-14

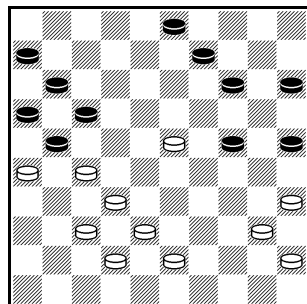
34.28-23 18x29

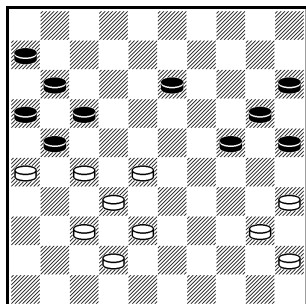
diagram >>>

Robert zet overtuigend door. Een lastige beslissing voor mij, als ik de schijf weg ruil houd ik nog maar één speelbare schijf over. Toch moet het, want 14-20 23-18 geeft grote problemen. Het is harken hier, voor zwart.

35...14-19

36.23x14 9x20

37.43-39 3-9
39.33-28

38.39-33 9-13

<<< diagram

Ik maak nu een elementaire fout: de ruilen 24-30x29 en 40-34 gaan er in elk geval komen, dus doe ik ze meteen maar. Beter is echter eerst 13-18, 40-34 (of?) en nu 24-30 x x en 15-20. Het verschil? Precies één

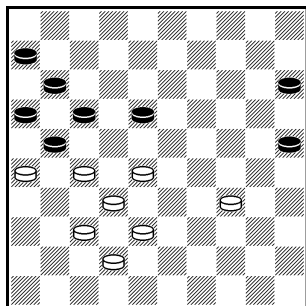
tempo: nu komt zwart op tijd op 24 en in de partij niet

39...24-30

40.35x24 20x29

41.40-34 29x40

42.45x34 13-18

Wit heeft nu een mooi offer door mijn tempoverlies op zet 39, want 15 komt te laat.

43.27-22 18x27

44.28-23 15-20

45.23-19 27-31

46.38-33 31-36

47.19-13?

Hier haalde ik opgelucht adem; veel beter is 42-38! Dan moet ik offeren met 21-27 x

11-17 x27. De winst is dan eenvoudig 19-13 (20-24), 13-9 (24-30), 26-21 (30x28), 21x23 (25-30), 9-4 en wit wint.

47...20-24

48.13-9 24-30

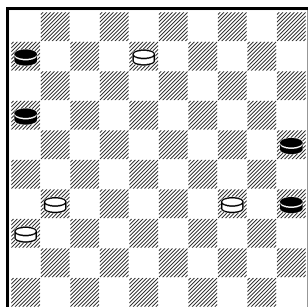
49.32-28 30x39

50.33x44 21-27 en het is remise! Pffff...

Eindspel voorjaar 2014

door Auke Zijlstra

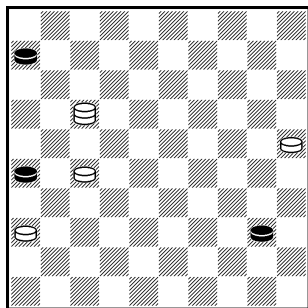

Cock van Wijk – Theo van de Hoek

De beslissende partij van de wedstrijd OG – TDV (Tilburg) op 11-01-2014 was de overwinning van Cock op Theo van de Hoek, waardoor OG won met 11-9. In de diagramstand heeft Cock al een schijf gewonnen, maar hier is die weer ingeleverd voor een doorbraak. Bij analyse dacht Cock dat Theo hier nog remise kon maken. In de partij bleek dat Cock Theo al dusdanig murw had gespeeld dat er niet van veel verzet meer sprake was: na de doorbraak met 25-30 kon Cock met 8-3, 31-27 en doorlopen met schijf 25 eenvoudig de winst veilig stellen. Heel wat hardnekkiger was 16-21 geweest en Cock kwam er niet helemaal uit of het wint. Hij had bij analyse gekeken naar (16-21) 8-3 (21-26) 31-27 en zag dit niet meer winnen. Bij een gezamenlijke analyse op de clubavond kwamen we tot een ander plan: (16-21) 31-26 (21-27) 8-2 (27-32) 2-24. Zwart moet dan doorbreken, maar van de schijf op 32 gaat geen kracht uit. De varianten waren echter nog niet helemaal duidelijk.

Zoals te doen gebruikelijk tegenwoordig heeft de computer in dit soort standen dankzij de database altijd het laatste woord. Wat blijkt: beide varianten zijn gewonnen. De winst na Cocks initiële variant is eigenlijk het mooist en in elk geval ook de meest directe:

1...16-21 2.8-3! 21-26 3.31-27 25-30 4.34x25 35-40 5.3-17!

Analysediagram met de cruciale stand.

Op 26-31 komt nu het droge, maar toch altijd verrassende 17-12 en 12x45.

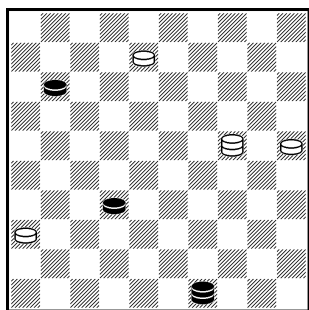
Dus moet zwart verder met: **5...40-45**

6.27-21!! En zwart kan opgeven, de dam wordt altijd gevangen. Vanuit het analyse-diagram simpel, toch is de variant vanaf de beginstand niet zo makkelijk te vinden.

De tweede variant vanuit de beginstand komt neer op het hiervoor geschetste plan, maar hier zitten nogal wat haken en ogen aan. Ik zal hier twee varianten aangeven om een beetje het idee te schetsen, maar duidelijk is dat het bij het beste spel van beide kanten zeer nauwkeurig gespeeld moet worden.

Om te beginnen de hierboven geschetste variant: deze blijkt bij het beste spel net remise te lopen: **1...16-21 2.31-26 21-27 3.8-2 27-32 4.2-24 25-30 5.34x25 35-40**. Wit moet nu iets doen tegen het plan damhalen en 6 naar 17 of 16 brengen. Dit plan komt precies op tijd als wit doorloopt met schijf 25. Dus **6.26-21 40-44 7.21-17 44-49**

8.17-12 6-11 [of 49-35 24-42 6-11 en zwart blijkt over vele dreigingen te kunnen beschikken, waardoor ook remise] **9.12-8**.

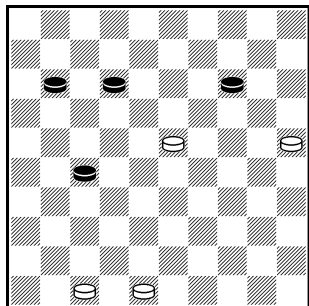
Analysediagram Wit lijkt het redelijk voor elkaar te hebben, er wordt een tweede dam gehaald en schijf 32 wordt gewonnen. Maar zwart kan remise maken door met 11 naar 27 te lopen voor een afruil (de witte dam op 24 staat kwetsbaar!). Maar ook na **9...49-35** is 8-2 35x19! remise wegens de meerslag over de twee schijven, terwijl na **10.24-13 35-49 11.13-31 11-17 12.8-2 32-38 13.31-48 17-21 14.2-24 21-26 14.24x47 49-32** een standaard remisestand wordt bereikt [wel nog winst met schijf 25 op bijv. 50 of 33].

Variant twee wint wel :

1...16-21 2.31-26 21-27 3.8-3 25-30 [op 27-32-38 26-21-16 met combinatiedreiging op schijf 6] **4.34x25 35-40 5.3-20** [niet 3-14 wegens zwarte ruilmogelijkheden] **27-32** [door de dreiging 20-38 moet zwart het "contact" met de witte schijven verbreken; mogelijk geeft 6-11 in de praktijk meer kansen op remise] **6.26-21 40-44** [op 6-11 21-16 en 20-3-9-20] **7.21-17 44-49 8.17-12 6-11 9.12-8** [zie het diagram uit variant 1 met nu de witte dam niet op 24 maar veilig op 20] **9...11-17 10.8-2 17-21 11.2-19** en wit wint schijf 32 met bezetting van de lange lijn. Dit laatste is meteen het cruciale verschil tussen deze twee varianten: op het moment dat zwart naar 38 kan, gaat het opeten van deze schijf ten koste van de controle op de lange lijn.

Voor het tweede fragment maken we een uitstapje naar het **Friese spel**. Op 1 maart werd in Amersfoort een toernooi gehouden. De deelname viel helaas wat tegen, er bestaat bij de meeste dammers blijkbaar een grote angst zich aan iets onbekends te wagen. Van de deelnemers was Hans Jansen de favoriet, niet alleen vanwege zijn status als grootmeester, maar ook omdat hij al enige ervaring had met het spel, waarbij naast het ons bekende diagonale (over lijn) ook **horizontaal en verticaal** wordt geslagen.

In de **diagramstand (Fries dammen)** was ik er, tegen mijn verwachting in, in geslaagd tegen Jansen een kansrijk eindspel te bereiken. Ik brak hier door met **1.25-20 14x25 2.23-19**. In het gewone spel zou je nu de vierde lijn regel toepassen en concluderen dat het potremise moet zijn,

maar in het Friese spel is de remisemarge beduidend kleiner:

2...25-30 3.19-14 30-35 4.14-9 35-40 5.9-3. Als zwart nu doorloopt met 40-45 slaat wit drie schijven: 3x6 (diagonaal naar 26, horizontaal naar 28, diagonaal naar 6). Dus **5...11-17 6.3-20!**

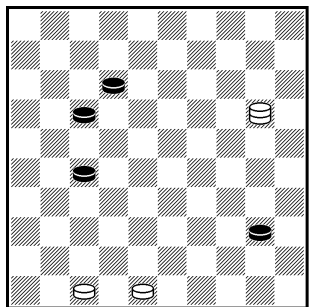
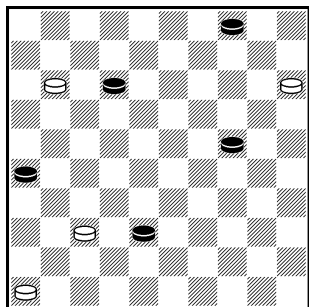

Diagram (Fries dammen) Wit is op twee manieren achter een schijf gelopen, zowel schijf 17 (horizontaal) als schijf 40 (verticaal) dreigt te worden geslagen. 17-21 20x50 is uiteraard kansloos dus moet **6...40-45 7.20x2** (horizontaal naar 16,

diagonaal naar 32 en verticaal naar 2) **45-50 8.2-19** en wit heeft een gewonnen eindspel. In het Friese spel winnen 2 dammen van 1 dam. Door deze overwinning heb ik mij samen met Jansen geplaatst voor de finale in Franeker. Ik mag dan in een groep van acht aantreden tegen onder andere Georgiev, NDjofang en NDiaye (Macodou)

Nog een praktische stand (zie volgend diagram), waarbij alles om het eindspel van Scoupe draait. De stand (**zwart aan zet**) is uit mijn partij (met wit) tegen Jelmer Martens voor het Utrechts

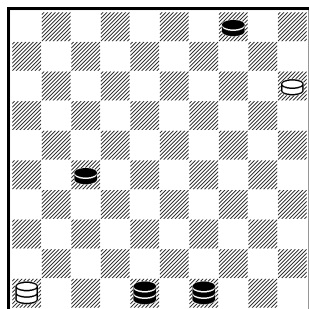
kampioenschap. Een aanvankelijk goed ogende Keller was mislukt, in de diagramstand is goed te zien dat wit de controle over het centrum is kwijtgeraakt, en dat het erop aankomt over de korte vleugel door te breken. Het belangrijkste kenmerk hierbij is dat wit wil komen tot de stand van het **rechterdiagram**, waarbij de zwarte schijf ook op 31 of 36 mag staan, en de

eindspelwinst van Scoupe (met de schijf op 22) niet meer kan ontstaan. Dit werd door beide spelers ook onderkend, maar welk plan moet hier gevolgd worden?

Plan 1 is het naïeve plan: teruggooien, damhalen op 48 en proberen een schijf te winnen. Maar kan zwart dan niet gewoon remise maken met 46-41? Het enige wat wit hoeft te doen is de lange lijn veroveren.

Plan 2 is om zoveel mogelijk schijven op het bord te houden. Wit moet dan in elk geval nog een schijf proberen te veroveren, naast het pakken van de lange lijn

Plan 3 is om na via een offer damhalen te verhinderen, via 38-43, 6-1 26-31, 37x26 en 43-38 (6-1? 28-25)

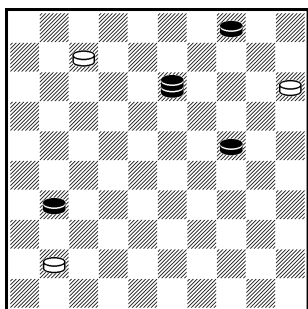
Denk er rustig even over na voordat u verder leest. Om te beginnen het **partijverloop**, waarin Jelmer niet veel constructiefs weet te bedenken: **1...38-43 2.11-6 43-49 3.6-1 12-17 4.1-23 17-22 5.37-31 26x37 6.23x41 22-27 7.41-23 27-31 8.46-41** (met de oppositie 46-36 zou zwart natuurlijk eenvoudig winnen) **31-36 9.41-37 24-30 10.37-32** en wit heeft zijn doel bereikt.

In deze variant, plan 2 dus, kan zwart het wit nog lastiger maken door het afruilen van schijf 26 op de vijfde zet te verhinderen met 49-27. Wit moet dan meteen met 46-41 en 41-36 op de ruil 37-31 aansturen. Hoewel de schijf op 17 nog goed staat lukt het niet meer deze daar te houden. Wit laat dus met 46-41 de damvangst met 27-18 gewoon toe. Dit ziet er zeer eng uit, maar wit kan nog net op tijd om de zwarte

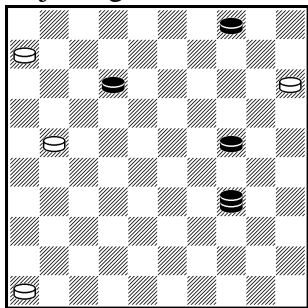
schijven heenlopen. In de praktijk is de kans groot dat wit de ruil wil verhinderen, een extra zet met de dam doet, en zo een groot risico loopt om te verliezen (al zit er ook dan nog steeds ook een remisevariant in), omdat de ruil van schijf 26 dan te laat komt.

Blijven dus over plan 1 en plan 3. Deze plannen zijn wat eenduidiger, het winnende is plan 1 (toch). Het witte plan kan namelijk effectief worden verhinderd: 1...12-17 2.11x22 38-43 3.22-17 43-48 4.46-41 (de computer speelt 37-32 voor de langste verdediging, want veel dammen halen kost tijd.) 48x31 5.17-12 31-13 6.12-7 26-31

Analysediagram Opeens is alles uit. 41-36 mag natuurlijk niet wegens 13-2, op 7-1 komt gewoon 31-36 41-37 en 13-19. Blijft over 7-2 13-19! 41-36 31-37 en zwart loopt eenvoudig naar dam met 37-42-48 zonder dat wit iets kan doen. Geen diepe winst, maar toch niet gemakkelijk te zien vanuit de beginstand, met name de tempodwang na 13-19 is verrassend.

Blijft nog over het derde plan: 1...38-43 2.11-6 26-31 3.37x26 43-48 4.26-21 48-34.

Analysediagram Zwart heeft controle op de triktrak, en lijkt nog een heel eind te komen zo. Bij een korte analyse achteraf dachten we zelfs dat zwart zo had kunnen winnen. Maar helaas, ten eerste lukt het zwart uiteindelijk niet wit tegen te houden: 21-16 34-45 34-30 16-11 en wit loopt met

46 naar 22 in dezelfde tijd die zwart nodig heeft om met de schijf naar 50 te lopen (waarbij de dam tussentijds naar 34 terug moet om wit te verhinderen dam te halen, en waarbij zwart niet naar 44 mag met de schijf, weer wegens damhalen). En op dat moment volgt alsnog 6-1 50x6 1x45. Maar sjieker is de remise met: 4.21-16 34-45 [op 34-23 46-41] 5.6-1! 24-29 6.1x40 45x7 7.46-41 7-23 8 16-11.

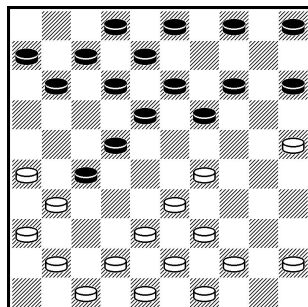

Fragmenten spreken II

D13: Johan Strous – Manon Oudenes Bassant, Brunssum open 2011.

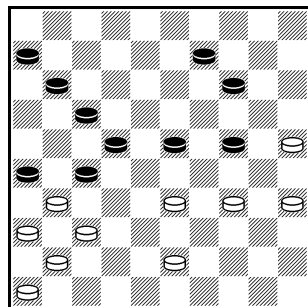
Een fraaie slagzet zette ik open met 39-34 --zwart zag het gelukkig ook niet-- 22-28 (33x22), 14-20, 13-19, 12-17 en 17x50. Fraaie wirwar: 31 naar 22, 25 naar 23, 33 naar 24, aansluitend op 34 en 44. Om te onthouden: openen van 39 maakt 22-28 mogelijk, al is het dan toch nog wel even zoeken naar het vervolg (wirwar!).

D13: 39-34?

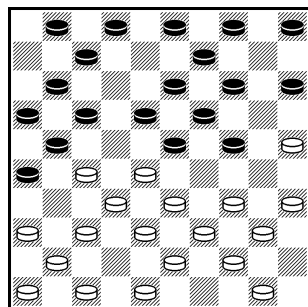
D14: Peter Kolkman – Alfons Ottink, onderlinge 2014. Alfons heeft het helemaal voor elkaar, nog enkele zetjes zijn nodig, bijv. 17-21, 34-30 [op 33-28 is 23x32 en 26x37 het makkelijkst] 14-19, 43-39 [op 33-29 23x34, 30x39 11-17, 39-34 19-23 met op 34-30 winst met 23-28-32] 11-17 [op 23-29 25-20], 39-34 27-32, 37x28 26x37, 41x32 22-27 Z+, ondanks materieel gelijk na 25-20.

D14: 9-13?

Maar Alfons was even niet bij de les. Hij zag wel dat op 14-19 een remise-combinatie mogelijk was met 34-29, 33-28, 31x22, 37-31 en 41x3. Maar op zowel 14-19 als het gespeelde 9-13 slaat Peter winnend toe met de altijd verraderlijke hielslag: 33-29, 43-38, 37x48 en 41x12.

D15: 7-12?

D15: Alexander Presman – Bryan Wollaert, nld clubcomp. 2013

Verboden is 7-12 wegens 34-29, 25-20, 28-22, 32x14 (9x20), 44-40 en altijd de slag 39x6. Ook 1-6 en 14-20x20 zijn verboden.

D16: Kees Pippel – Sarah Rijgersberg.

Peter Meijler: Kees heeft kennelijk zijn oude partijen door de computer gehaald met leuke vondsten als resultaat. Na 37-32 miste beide spelers de volgende afwikkeling: 4-10, 12-18 (21x1), 11-16, (1x23 / 28x17), 25-30 (24x35 of?), 13-19 (28x17 / 1x23) en 19x46. Fraaie slagzet, met de herhaalde slagkeuzes.

D17: Johan Capelle – Kees Pippel.

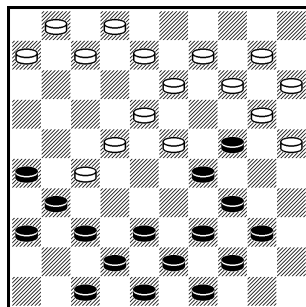
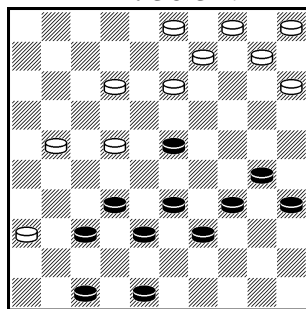
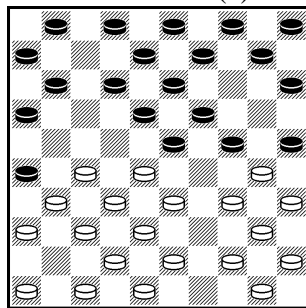
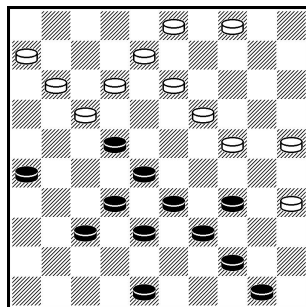
Peter Meijler: na 36-31 wint zwart met: 18-23 [verraderlijke meerslag], 4-10, 17-22 en na 21x14 is het materieel gelijk, maar zwart loopt kosteloos naar dam.

D18: Peter Kolkman – Sjef Valk, onderlinge 2014.

Na 15-20 (i.p.v.het betere 10-14) kan Peter zwart opzadelen met randschijf 25, want na 34-29 moet 23 slaan. Maar Sjef zag in deze 20x20 stand geen probleem om na 15-20, 34-29 met 25x34 te slaan. De weerlegging is diep verstoppt: 27-22 18x27, 29x7 1x12, 40x29! 12-18 of? De stand lijkt gelijk te blijven, maar.....32x21!!! Met na 16x27, 31x22 18x27 en toch schijfverlies voor zwart na 47-41 of 44/43-39. Dus na 32x21 toch maar 26x17 met gelijk spel? Nee, Peter zet de kroon met het werk met 29-23, 28-22 en 43x25.

D19: A. Tolchykan – W. Wirny, blitz Peking 2013.

Peter Meijler: wat ging er mist na 47-41? Een hielslag met 7-11, 18-22 (7x20), 25x14, 23x12 en 19x46.

D16: 37-32?**D17:** 36-31?**D18:** 15-20(?)**D19:** 47-41?

D20: Alex Ketelaars – Stijn Overeem, nk aspiranten, juli 2013

Stijn stelt het terugwinnen van een schijf nog even uit met 6-11, waardoor Alex van DVSB Nederlands kampioen werd met een heel fraaie dubbelslag: 47-41, 24-20, 35-30, 45-40, 38x27 en 26x10!

D21: Johnny de Leeuw – Cees Rijk, prov. kamp. pzdb 2014.

Peter Meijler: wat speelt wit na 23-28? Wit zag het niet maar kon winnen met 26-21, 24-19, 34-30, 38-32, 36-31 en 41x1. De partijzet ligt voor de hand aangezien op 7-12 volgt: 26-21, 36-31, 38-33 en 39x6. De slag 39x8 dreigt al in het diagram, dus is verplicht 13-19, 24x13 7-12, 25-20 23-28, 34-29 28-32 en waarschijnlijk gaat wit winnen na 20-15-10.

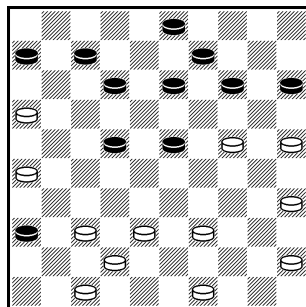
D22: Tjipke Smedinga – Jan Mente Drent, beker pfdb 2014.

Peter Meijler:wit had met 37-31 een lokzet geplaatst! Na 21-26 won wit fraai door 32-27, 28-22, 33x2, 39x8 en 36x27. Merk op dat na 9-13 (i.p.v. 21-26) het mogelijk niet beoogde 31-26 verboden is wegens 24-30, 18-23, 20x40 en 17-22: schijfwinst dankzij schijf 26!

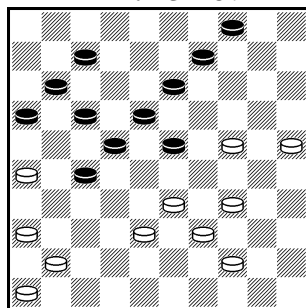
D23: Rienk van Marle - Henk de Groot, podb clubcomp. 2013

Wit denkt het voor elkaar te hebben: 44-40, maar komt vreselijk op de koffie na 19-23!!! en 25-30. Ook 43-38 is verboden wegens 34-39 met op 44-40 19-23! Remise met nauwkeurig spel na 44-39.

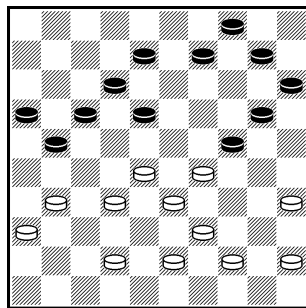
D20: 6-11?

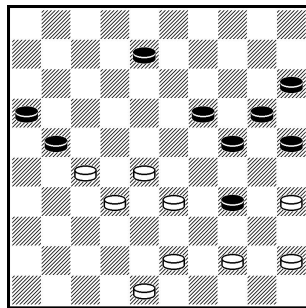
D21: 23-28?

D22: 21-26?

D23: 44-40?

D24: Heike VerHeul – Peter Meijler, onderlinge 2014.

Het gaat om de combinatie, de stand kan iets anders zijn geweest. Na 20-25 sloeg Heike toe met 35-30, 28x19, 37-31 en 33x2/4 zetje Weiss.

De gedachtestand geeft gelegenheid tot NTI's, nuttige tactische instructies. Op 20-25 kan ook 28-23 9-14, 35-30 25x34, 39x30 en mogelijk kan zwart remise bereiken met 18-22 en 15x35. Maar na 20-25 is niet alleen de aangegeven slagzet winnend, ook met 28-22 9-14, 33-28 wit wint wegens op 14-20, 35-30 (met 25 weer slachtoffer van een combinatie), en op 14-19 29-24.

In het diagram kan zwart de oppermachtige witte centrumstand bestrijden met 12-17 (het klemzetten met 28-22 voorkomend), 39-34 18-23, 28x19 13x24 gevolgd door bijv. 43-39 20-25, 29x20 15x24, 34-29 17-22, 27x18 8-13, 29x20 25x14 waarna alle zwarte schijven weer actief zijn, en dus remise. Na 20-24x24 in de diagramstelling wordt zwart met 39-34-29 teruggedrongen en is remise nog onzeker. Na 9-14 (breekt driepoot 9/13/18 af) in het diagram geeft de bezetting van 24 met 29-24 een snelle winst.

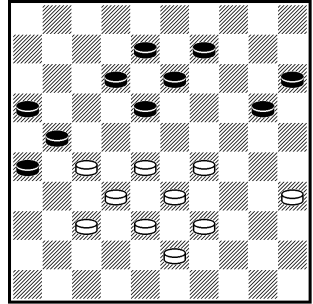
D25: Michel Horn – Andrew Tjon A Ong, nld. clubcomp. 1e kl. 2013.

Na 8-12 miste wit de winst met 37-31, 33x22, 44-40 en 48x17, materieel gelijk maar positioneel winst voor wit.

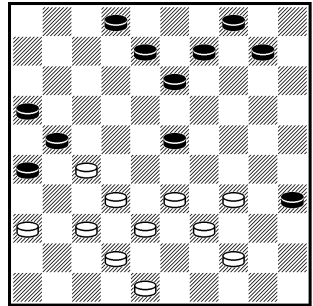
D26: Arie Schwartz – Peter Kolkman,

onderlinge 2013. Na 40-34? liet Peter heel verrassend volgen: 24-29, 15-20, 14-20, 23-28 en 9x49.

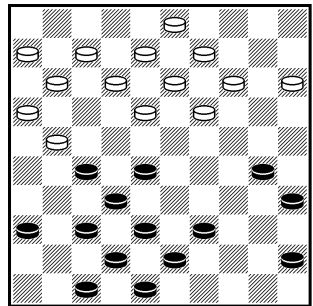
D24: 20-25?

D25: 8-12?

D26: 40-34?

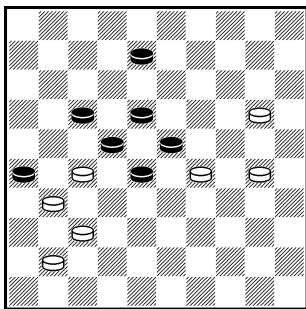
Herinnering aan Frank van Sterkenburg

door Arne van Mourik

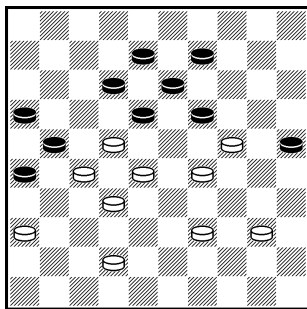
Niet geheel toevallig bereikte mij eind maart het bericht dat ons oud-OG-lid Frank van Sterkenburg op 24 december 2012(!) is overleden, 86 jaar oud. Samen met Gerhard Bakker en Jan Vink gaf Van Sterkenburg twintig jaar lang (1972-1992) een van de beste damtijdschriften ooit uit: *Het Nieuwe Damspel*. Het moet ook in die jaren (tachtig/negentig) zijn geweest dat Frank bij OG speelde.

Wie meer over Frank van Sterkenburg wil lezen zou het februarinummer van *De Problemist* eens moeten inzien – toen overigens nog in het geheel niet bekend was dat Frank niet meer in leven was. Later dit jaar zal er vermoedelijk stil worden gestaan bij zijn overlijden, in ieder geval in DP. Voor nu een aantal fraaie scheppingen van de Utrechter. Een diverse greep bovendien! Van licht naar zwaar slagwerk tot praktische slagzetten en van lichtvoetige eindspelletjes tot een diepzinnig dammeneindspel dat niet door Frank ontdekt bleek te zijn, maar met welke materie hij zich wel bezig hield.

--1--

--2--

1) Philips Damclub februari 1968: **37-32 (23x14) 32x3 (26x46) 3x26 (22x31) 26x5** W+. Een aangenaam kleintje: wit steelt honk 26.

2) Het Nieuwe Damspel juli-september 1978 p.70 nr.264: **28-23 (19x48) 40-34 (21x32) 24-19 (13x44) 22x2 (48x30) 2x14** en wit wint vanwege de dreigende klemzet 14-37 en 36-31.

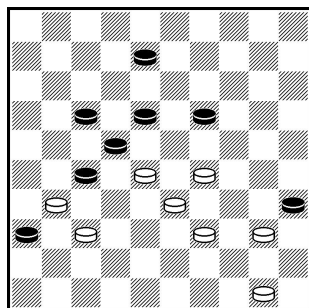

3) De Problemist maart 1966 p.42 nr.1: **29-24! (19x30A) 37-32 (27x29) 40-34! (22x44) 34x3 (36x27) 3x40 (35x44) 50x39 W+**. De A-variant is bijoplosbaar, maar bevat wel nog een leuke splitsing: **(35x44) 24x2 (44-49*) 37-32Z (27x29) 39-33! (36x27B) 33x24 (18x29) 50-44! (49x19) 2x23**. B-variant: **(29x38) 2-19/30 (36x27) 19/30-35 (22x33) 50-44 (49x40) 35x34 (33-38) 34-48 W+**. In Z-variant wint helaas ook het flauwe **28-23 (18x38) 39-33 (38x29) 37-32 (27x38) 2-35** enz. Deze 8x8 was een inzending voor het KvD-kampioenschap 1965-1966; de naam van de auteur werd bekend gemaakt in het septembernummer. Frank eindigde als 2^e in categorie A (kleine problemen). Overigens werd de bijoplossing in de A-variant [28-23 enz.] in het jury-verslag niet opgemerkt.

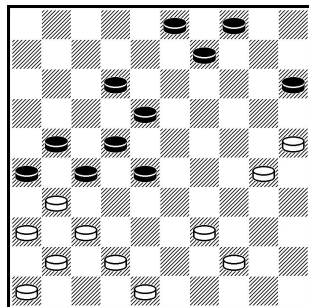
4) Het Nieuwe Damspel juli/augustus 1977 p.55 nr.69: **37-32 (27x47) 48-43 (26x37) 41x23 (18x29) 43-38 (47x33) 39x8 (3x12) 30-24 (29x20) 25x3 W+**. Bij publicatie (in de langlopende serie 'Flankspelbloempjes') werd geen auteursnaam vermeld (redactioneel, maar de gebruikelijke afkorting FJvS of GB ontbrak), wel dat de stand was ontstaan naar aanleiding van de partij Cazemier-Sijbrands, Challenge Mondial 1970.

5) Het Nieuwe Damspel juli/augustus 1977 p.51 nr.77.78: **15-10 (5x14*) 25-20!! (23x25) [(14x34) 39x30 komt op hetzelfde neer] 35-30 (25x34) 39x30 (14x34) 24-19 (28x48) 38-33 (13x24) 33-28!**

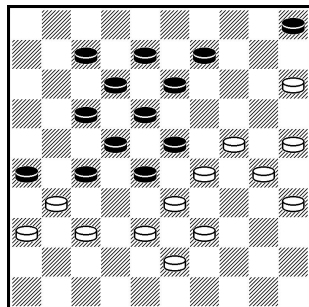
--3--

--4--

--5--

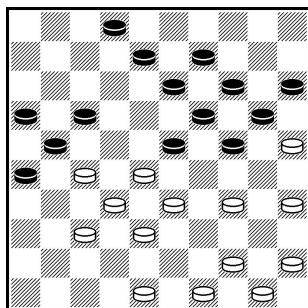

Om deze clou, die overigens al lang bekend was maar nooit zo goed vormgegeven, was het allemaal begonnen: (22x33) 31x4 (48x31) 4x21 (26x17) 36x27 W+. Op het gebied van praktische standen kon Frank sterk uit de hoek komen. [Uit *Naar een Nieuwe Problematiek* (1981), nr.307]

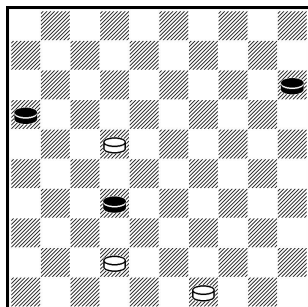
6) Brabants Nieuwsblad 24 mei 1975
Zwart mist de kroonschijf maar er lijkt nog niet zoveel aan de hand. Toch wel: 34-29 (23x34) 45-40 (34x45) 44-40 (45x34) en nu mag de bedoeling duidelijk zijn: Coup Raphaël! 28-23 (19x39) 37-31 (26x28) 50-44 (21x43) 44x11 (16x7) 48x10 (15x4) 25x1 W+.

--6--

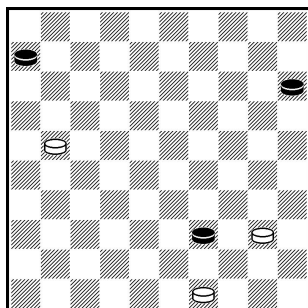

7) 1979 (bron?): 22-17 (15-20) 17-12 (16-21) 12-8 (21-26) 8-3 Zwart zou nu graag passen... en heeft niet beter dan (26-31) 3x25 (32-38) [evenals op de vorige zet faalt (32-37)] 42x33 (31-37) 25-48 (37-41) 48-37 (41x32) 33-28 (32x23) 49-43 W+. Het slot, dubbel teruggooien met dam en schijf, was al bekend bij de Fransman Harvant, in 1798! [Uit *Damspel Kleingood* (Bakker & De Bruijn 2009) p.120 nr.645]

--7--

--8--

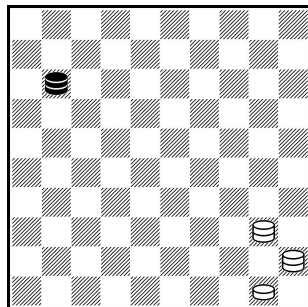

8) Het Nieuwe Damspel april-juni 1986 p.37 nr.86.10 Een eindspelletje dat in de praktijk vermoedelijk niet zo vaak tot winst gevoerd zou worden: 21-17 (39-44) 17-12 (44x35) 49-44 (15-20) 12-8 (20-24) 8-3 (6-11) 3-12 (11-16) 44-39 (24-30) [of (16-21) 12x26 (35-40) 39-34 (40x29) 26-8 enz.] 12-8! (16-21) 8x26 (35-40) 26-17 (40-45) 39-34 (30x39) 17x50 W+.

9) **G. Feraud**, *Le Bavard* 10 mei 1913. Op www.ericdamsite.com (van Eric van Dusseldorp) staat dit eindspel op naam van Van Sterkenburg. In het belang van correcte bronvermelding blijkt maar weer eens dat de juiste kennis van belang is: dit eindspel werd vorig jaar in *Hoofddijn* op naam van Van Sterkenburg overgenomen.... Bij navraag wist zowel Gerrit de Bruijn als Johan Bastiaannet me te vertellen dat het bewuste ‘recordeindspel’ al van vóór De Grote Oorlog dateert. (Die grote oorlog wordt dit jaar herdacht, dus ik dacht dat het wel zo toepasselijk was om een eindspel uit ongeveer die tijd op te voeren.) De term ‘wereldrecord’ is op dit eindspel van toepassing omdat er voor de kortste winstvoering in een eindspel van dam tegen schijf plus twee dammen de meeste zetten nodig zijn. De computer beaamt dat het niet sneller kan dan: **40-44 (11-16) 44-49 (16-2) 49-35 (2-11) 45-34 (11-2)** Deze stand is op meerdere wijzen af te dwingen, maar hoe moet het verder? Als zwart aan zet zou zijn is het al uit. **34-39 (2-7) 50-45! (7-2) [(7-16?) 35-49+] 35-49 (2-16) 45-40 (16-7) 39-34 (7-11) 34-1** Dreigt 49-44 en 1-6. **(11-2) 40-34!** Eindelijk staat alles klaar voor de beslissende coup: **(2-16) 34-29 (16-2) 49-35 (2-16) 1-7 (16x2) 29-24 (2x30) 35x24**. Eind jaren zestig hield Van Sterkenburg, zich wellicht niet bewust van de verre voorganger, ook enkele bewerkingen van dit thema ten doop.

--9--

Frank heeft diepgravende studies gemaakt van de Woldoubystelling en andere klassieke middenspelstanden – vooral 10x10. Men raadplege daarvoor de vele publicaties in HND.

Voor ons plezier: Nederlandse clubnamen 5-6

door Arne van Mourik

Deel 5 en 6: op de Latijnse toer, afkortingen en varia.

In de voorgaande afleveringen kwamen damclubs voor met namen als ‘Onder Ons’, ‘Vriendschap’ en ‘De Juiste Zet’. Er zullen dambestuurders zijn geweest die dachten: “Misschien wat voorspelbaar; we geven er een twist aan”. Die twist mondde uit in het behouden van de naam ... maar dan in het Latijn!

Klassieken

Het verlatiniseren van de clubnaam is een reeds lang vervlogen gebruik. Als ik me niet vergis bestaat er anno 2013 geen damvereniging meer met een roepnaam die is afgeleid uit of zelfs nog geheel staat in het Latijn. Dergelijke namen waren vooral populair vóór de Tweede Wereldoorlog. Heerlijke verrassingen levert de verzameling op. Naast de drie in het Nederlands reeds genoemde, namelijk *Inter Nos* (Onder Ons) Kerkrade, *Amicitia* (Vriendschap) [Den Haag, Herwijnen, Loosduinen en Schoten] en *Stultus Ponus* Hazerswoude (vooruit, het betekent De Dwaze Zet, niet de juiste) kwam ik de volgende korte namen tegen: *Vita Nova* (Nieuw Leven) Limmen, *Semper Avanti* (Altijd Vooruit) Rotterdam, *Crescendo* (Voorspoedig) Amsterdam, *Perseverentia* (Volharding, vergelijk met het engelse *perseverance/persistence*) Waarland en in diverse plaatsen vooral *Excelsior* (Uitblinken(d)). In *Concordia* Rockanje herkent men als het goed is meteen *Con-cordia*, ‘harten bijeen’, oftewel eendracht/harmonie voor het clubgebeuren, eventueel uit te breiden tot *Concordia res parvae crescunt*: eendracht maakt macht!

Woordenboek

Een van de bekende Haagse verenigingen heette *Mutua Delectatio*. Heeft u zich ooit afgevraagd wat dat betekent?! Het antwoord verwijst weer naar een eerdere categorie: weder-zijdse vreugde (of verkwikking). Dan klinkt ‘t in het Latijn toch beter.

Het woordenboek had ik ook nodig bij *Amat Victoria Curam* Breda, wat zoiets betekent als

“overwinning houdt van zorgvuldigheid”, in de zin van zorgvuldige voorbereiding op de strijd. Op z’n Hollands zou de club door het leven zijn gegaan als Geen Overwinning Zonder Inspanning. *Nil Arduum Volentibus* Delft – volgens wikipedia zou het *Nil volentibus arduum* moeten zijn – betekent vrij vertaald “niets is onmogelijk voor hen die willen”. Dan was *Nil nobis absurdum* – waaraan het Korps Aan- en afvoertroepen van de Nederlandse Landmacht zich verbond (wikipedia) – leuker geweest: “niets is ons te dol”. En *Utile Dulci* Rotterdam had ik eigenlijk wel mogen weten: “het nuttige met het aangename verbinden(d)”.

Als uitsmijter van deze blik op de klassieken een Grieks clubje aan de Rijn: *Olympia* Ochten!

Deel 4 van deze serie – zie vorig clubblad – sloot ik af met *De Optimist*, een naam die niet in de damliteratuur te vinden is (was). Het had niet veel gescheeld of een aantal van de nu volgende namen hadden eveneens ontbroken in de gangbare dambladen. Daarnaast bekijken we clubnamen die iets mysterieus in zich hebben, al is het maar omdat sommige ervan verborgen zitten in een afkorting.

Verklaard en onverklaard

Ooit gehoord van *De Stetsers*? In Rotterdam vormden Piet en Wim Roozenburg samen met Joop Ansems en Jan de Kluyver een gelegenheidskwartet, die Stetsers. Waar de naam vandaan komt is mij vooralsnog een raadsel. Evenzo ben ik benieuwd naar de achtergrond van *De Rode Spelers* Rotterdam, *Het Rooster* De Bilt, *De Vossen* Hilversum, *De Twee Sleutels* Leiden en *Geel Zwart* Almelo. (Het zal toch niet zo zijn dat men daar met gele schijven speelde?!)

De Eland Amsterdam klonk mij eveneens merkwaardig in de oren, maar Jan de Ruitter wist me te vertellen dat deze naam ongetwijfeld een verband houdt met een buurthuis in de Jordaan, aan of nabij de Elandsgracht. In de hoofdstad speelde ook *M.O.T.* en dankzij Leen de Rooij weten we dat deze afkorting betrekking had op het aantal deelnemers: *Met Ons Twaalven*. Het was een op eigen gelegenheid spelende jeugdformatie (met Leen erbij) die zich aansloot bij CDA.

Sjoerd Lautenbach wist me te vertellen dat *De Droge Kroeg* Groningen vernoemd was naar het thuishonk, het gelijknamige café. En kortgeleden werd me duidelijk dat *De Meteor* Rheden vernoemd is naar de fabriek waarvoor haar oprichter (Jan van der Zwan) werkte. *De Koning* Schiedam drukte mij (en drukt u?) met de neus op de feiten: een pact met de schakers is zeldzaam. In Kamerik werd de eer wat dat betreft gelijk verdeeld: *Dam En Koning*. En nu we het toch even over schaken hebben, een prachtige schaakclubnaam vind ik *Het Paard van Ree*, vernoemd naar een beruchte stelling waarin Hans Ree – oud nationaal kampioen – een paard zó kreupel had neergezet dat het arme beest totaal verlamd was en bleef!

Afgekort verklaard en onverklaard

In andere afleveringen kwamen al veel afkortingen van damclubnamen voor. Met gemak kon ik een serie bewaren voor een portie ‘wat betekent het?’

ZEDES Zelhem klinkt tamelijk duister – ik dacht tenminste even aan een god van de onderwereld – maar betekent gewoon ‘Zelhems Eerste Dam En Schaakvereniging’ en dat was dus ook zo’n zeldzame combiclub. Omgekeerd heeft *VVV* Alkmaar niets te maken met het verwelkomen van vreemdelingen. Het staat voor *Van Vijanden Vrienden*. Het kan aan mij liggen, maar zit daar soms een boeiend historisch verhaal achter?!

BZN was niet de damafdeling van een muzikaal Volendams gezelschap; het is de afkorting van *Brittil Zuidhorn Noordhorn*, een Groningse vereniging waarin de dammers uit drie dorpen samen optrokken. De oprichters van *ODB* trokken ook met elkaar op, want zij noemden hun club *Ons Doel Bereikt*. Wat was het doel, de damvereniging zelf? Zo ja, dan waren het bescheiden dammers daar, in Den Haag.

Voor de volgende afkortingen roep ik graag uw hulp in: *AZ* Medemblik, *BMT* Zwaag, *SOS* Hooghalen, *VEVA* [= VELO?] Wateringen en betekent *LUTO* [Nieuw Beijerland] soms *Leert Uw Tegenstanders Overwinnen?* (Deze afkorting komt namelijk voor bij korfbalverenigingen en wordt dan zo geduid.) Wie het weet mag het zeggen (gortmanscentrum@gmail.com)

Duizend en één Blankenaartjes

door Johan Strous.

Boekbespreking.

In september jl. heeft **Gerard Benning** nevenstaand boek het licht laten zien. Op het voorblad het pronkstuk: een 13 zetten tellende “Blankenaar”, stellingen met drie witte dammen tegenover zwart met één dam en één schijf.

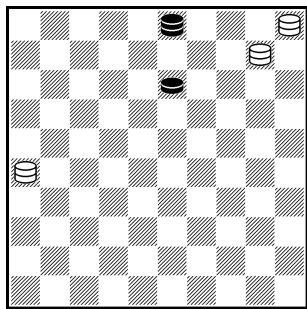

Het boek is het resultaat van een met een computerprogramma uitgevoerd onderzoek van dit type stelling. Niet 1001 maar liefst een kleine 7000 stellingen worden in het boek vermeld, waarvan zo'n 2000 nader handmatig onderzocht en beschreven zijn met meer dan 1300 diagrammen! De overige 5000 stellingen zijn in cijferstand weergegeven met een beknopte winstvoering. Gerard Benning, spelend bij de UPDB-damvereniging Het Groene Hart in Nieuwerbrug, houdt niet van half werk! De computer kan een ongelooflijke hoeveelheid output genereren, het presentabel maken is toch vaak mensenwerk. Benning is hierin goed geslaagd, dat kan ik wel zeggen, na in eerste instantie mij afgevraagd te hebben: waar te beginnen, gevolgd door “houdt het nooit op!” Een fors boekwerk, 309 grote A4-pagina's, uitgegeven in het geel-groene jasje van damboeken.nl van Henk Stoop. Heel veel puzzelplezier voor de echte eindspelliefhebber, schrijft Stoop, heel pittig, maar een must voor topspelers en eindspelkenners. Ik zelf vind het Blankenaar-genre op de eerste plaats voor de liefhebber van eindspelproblematiek, en die komt met dit boek de lange winteravonden wel door, voor 27,50 euro (avondje theater is aanmerkelijk duurder).

Diepgang, scherpte, hoofdvariant.

In de 30 pagina's grote catalogus met de 7000 stellingen in cijferstand komen wij de volgende stelling tegen (zie diagram):

05,10,26-03,13 9 1015.

De laatste twee getallen betekenen dat de stelling een hier nader uit te leggen "diepgang" heeft van 9 zetten en dat de eerste zet van wit 10-15 is. Met deze gegevens is de oplossing in een andere tabel te vinden.

Benning heeft een eigen notatie ontwikkeld waaraan even gewend moet worden. In onze notatie luidt de oplossing:

1.10-15* 13-18

4.3-20* 18-22

7.37-31* 22x36

2.5-19* 3-9

5.20-47* 22-28

8.15-4* 36-31

3.26-3* 9-4

6.19x37* 4-22

9.4x36*.

Bewust heb ik bij alle witte zetten het sterretje * toegevoegd, normaal voor "voor zwart gedwongen om niet direct te verliezen", maar hier betekent het "de enige zet voor wit om te winnen". Essentieel voor alle stellingen in het boek is dat zwart in de hoofdvarianten zetten doet waarop wit met slechts precies één zet kan voortzetten om te winnen! Hier doet zwart 8 van dergelijke zetten, waardoor met de beginzet erbij wit dus tot 9 verplichte zetten is gedwongen voor de winst. Benning definieert op basis van dit aantal verplichte zetten de diepgang. Deze stelling heeft een diepgang van 9. Hier is de oplossing van het probleem in de hoofdvariant toevallig ook 9 zetten, maar meestal zal die meer zetten vergen.

Er blijken 38 miljoen Blankenaars te zijn, waarvan ruim 18 miljoen gewonnen zijn. Het onderwerp van dit boek betreft zo'n 0,04% van deze gewonnen stellingen, namelijk stellingen met een diepgang van 7 of meer. Dat wil zeggen, de stellingen in het boek vereisen altijd dat zwart minimaal 6 zetten doet waarop slechts precies één witte zet winnend is. Dat is zeer speciaal. Het gehanteerde criterium van de

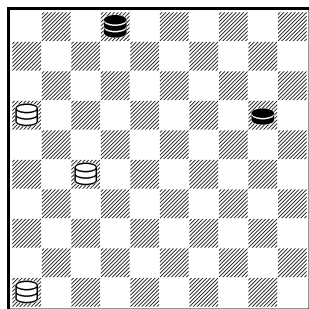

diepgang is een in een computerprogramma te toetsen eis voor een scherp probleem. Gewonnen stellingen genereren is één, vervolgens stellingen met scherpe oplossingen hieruit selecteren is twee. Een diepgang van 11 blijkt bij deze definitie het maximum te zijn. Op het voorblad van het boek staat één van de 33 stellingen met deze maximale diepgang van 11. De oplossing zal meestal langer zijn.

Voor elke stelling geeft Benning op de eerste plaats een hoofdvariant met de vereiste diepgang. Dit doet wel eens gekunsteld aan. Bijvoorbeeld, in het laatste diagram moet zwart de dam op de 8-ste zet op precies 31 (of 41) geven om wit geen slagkeuze te laten. Dit is een presentatie, waarmee geen problemenwedstrijd wordt gewonnen. Dan zal de fraaiste of verrassendste variant als hoofdvariant worden gepresenteerd. De auteur van het boek reikt stellingen ter oplossing aan, de lezer of probleemcomponist mogen vervolgens beoordelen in termen van fraai of uniek of iets dergelijks. Zo heb ik mij bij de bespreken van stellingen dan ook laten leiden door wat ik het leukst vond aan de oplossing. Dus de gepresenteerde hoofdvariant hoeft niet de fraaiste of moeilijkste variant te zijn, zelfs is het vaker niet de taaiste / langste verdediging. Het boek geeft duizenden stellingen met de opdracht wit speelt en wint, waarbij minimaal één variant waarin wit zeker 7 zetten achter elkaar slechts één winnende zet heeft.

Om de scope van het boek verder aan te geven hier twee fraaie Blankenaartjes die niet door de scherptearbitrage van Benning zijn gekomen. De eerste stelling heeft slechts een “Benning-diepgang” van 4 zetten, maar wit wint pas op de 15e zet!

1.27-4* [combineren aan de “achterkant” van de schijf] **2-35** [20-25 4-15* is 5 zetten eerder uit] **2.46-28*** [dreigt 28-44] **35-2.** Heel opmerkelijk hier, wit kan 4 zetten doen: 16-49, 28-23, 28-5, 28-46. De laatste 2 zetten verlengen de winstgang met 2 zetten.

Maar door deze keuze in winstvarianten al na 2 zetten komt deze stelling niet in het boek. NB. met 35-30 [i.p.v. 35-2, dreigt te ontsnappen] 28-14* ontstaat de Benning-diepgang van 4.

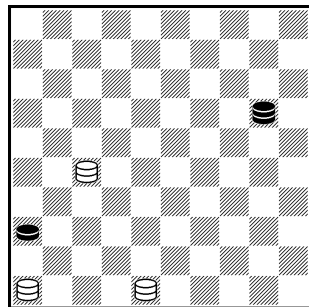

3.28-23 2-35 **4.16-49** [of 23-28] **35-2** **5.23-5** [de snelste]
2-35 [de langste] **6.5-28** [of naar 23/32/37] **20-24** [langer dan
 20-25 waarop 28-5 (snelst) of 4-15] **7.4-31** [of 4-9] **24-29**
8.49-16* 35-2 **9.31-26* 2-35** [het einde nadert: op 29-34 28-11,
 op 2-13 28-23 en 26-12, op 29-33 28x44] **10.26-21** [of 16-2 of
 26-31] **35-2** **11.28-11** [21-3/26 duren 2 zetten langer] **29-33**
12.11x44* 2-19 **13.21-8* 19x2** **14.44-35* 2-7** **15.16x2.**

Op wiens naam de stelling in het laatste diagram staat, heb ik niet kunnen achterhalen. Voor de stellingen in het boek geldt hetzelfde: of een stelling al op iemands naam staat, is onbekend. Uitgezonderd de stelling op de cover van het boek. Die kan op naam van Benning worden geschreven, zo is tot nog toe geconstateerd.

Ook kortere problemen ontbreken in het boek, terwijl die best een verrassende, nu voor de gewone sterveling ook te overziende ontknoping kunnen hebben. Bijvoorbeeld deze stelling, wint wit met:

1.48-31* 20-25 [op 20-15 46-10; op 20-47,
 31-26 36-41, 46x37 47-36, 27-4] **2.31-42***
 [op nu al 31-26 ontsnapt zwart met 25-3,
 26-31 36-41!] **2...25-3** [los mag niet
 wegens 46-41! en op 36-41 46x37 en zwart
 wordt via 26 of 48 gevangen] **3.42-26***
 [ook op 25-48] **36-41** **4.46x37** met
 vangstelling, of naar 28/23/19 met bekende motiefstand van 3 tegen 1.

Motiefstand, sleutelmotiefstand.

Buiten de eigen definitie van diepgang en scherpte introduceert Benning nog twee bekende begrippen met een eigen definitie, te weten motiefstand en sleutelmotiefstand.

De motiefstand ontstaat uit de probleemstand, de beginstand, nadat wit de eerste zet heeft gedaan! Punt. Dus in de motiefstand is zwart altijd aan zet. Door het genereren van probleemstellingen met de computer blijken de stellingen zó veel overeenkomst te hebben dat de oplossingen na één zet via dezelfde stelling, de motiefstand, verloopt.

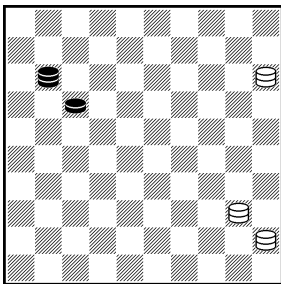

Er zijn motiefstanden met maar liefst 17 beginstanden. De ongeveer 2000 stellingen met een diepgang van 8 of meer blijken te zijn samen te vatten in ongeveer 560 motiefstanden. Oftewel gemiddeld 4 probleemstanden per motiefstand. Een mooie indikslag is er dankzij de motiefstand bewerkstelligd in het beschrijven van de oplossingen.

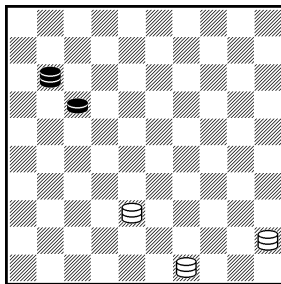
De sleutelmotiefstand is een gemeenschappelijke stand in de oplossing van meerdere motiefstanden. De probleemstellingen blijken zó veel overeenkomst te hebben dat de oplossingen na twee of meer zetten van wit via dezelfde stelling, de sleutelmotiefstand, verloopt. Per sleutelmotiefstand wordt gesproken van een winststelsel. Voor de ongeveer 560 motiefstanden met een diepgang van 8 of meer heeft Benning zo'n 100 winstsystemen onderkend. Kun je zeggen dat van 2000 problemen maar slechts 100 unieke stellingen resteren? In de hoofdvarianten wel te verstaan.

Een concreet voorbeeld aan de hand van winststelsel 9-9 (diepgang 9, 9^e systeem) De volgende diagrammen tonen 2 van de 5 motiefstanden naast de sleutelmotiefstand van het winststelsel. Motiefstand-1 ontstaat bijvoorbeeld uit 2 probleemstellingen: 04,40,45 en 15,18,45 voor de witte dammen en zwart op 11 (dam) en 17.

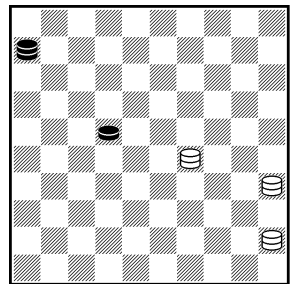
motiefstand-1

motiefstand-2

sleutelmotiefstand

De ontbrekende motiefstanden zijn gelijk aan de eerste motiefstand uitgezonderd dam 15, die dan op respectievelijk 20, 42 of 47 staat.

De langste variant, hier de hoofdvariant, luidt vanuit de motiefstanden:

1...17-22 **2.40/49-35** **11-6** [op 11-17 45-18, en op 11-16 of 22-27 volgt 45-7 met vang] **3.15 (of 20/42/47 of 38)-29** waarmee de sleutelmotiefstand van dit winststelsel is bereikt voor de 5 motiefstanden (vanuit 12 achterliggende beginstellingen).

Vanuit de sleutelmotiefstand: **3...22-28** **4.29-1 28-32.**

Het alternatief is ook fraai 28-33 [biedt de dam langer bescherming], 45-23 [nu wordt zwart in de andere trictrachhoek getrokken, verrassend] 33-38, [op 33-39 volgt de combinatie 23-28, 1-34 en 35x38] 35-44 6x50, 1-6 50-44, 6x50 38-42, 23-37 42x31, 50-28.

5.45-50 32-38 **6.35-24 38-43**

7.24-38 43x32

8.1-34 6-11

9.50x6 32-37

met winst na 34-48-37.

Het gedwongen karakter eindigt na 9.50x6. Fraaie winstvarianten.

Opbouw boek, voorbeelden.

Het boek bestaat uit 3 delen. Deel 1 is een 100 bladzijden tellend onderzoek van de stellingen met een diepgang van 8 of meer. Hier ligt het accept op het onderkennen van motief- en sleutelmotiefstanden, geordend naar diepgang en daarbinnen naar winstsystemen. De auteur neemt de lezer aan de hand om de ontdekking van de verschillende sleutelmotiefstanden toe te lichten, handwerk, niet gecomputeriseerd. Dit deel geeft op deze wijze inzicht in de mogelijke trucs, finesses en motieven (volgens de gangbare definitie) in de oplossingen.

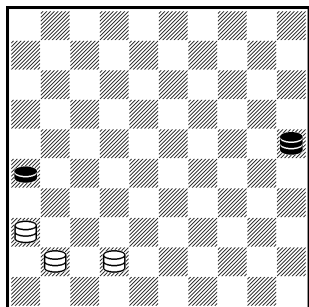
Deel 2, zo'n 85 bladzijden, heeft een opzoekfunctie. Met de catalogus kan gecheckt worden of een stelling aan de eisen m.b.t. scherpte en diepgang voldoet. Vervolgens kan de oplossing gevonden worden per motiefstand, onderverdeeld in een diepgang van 7 en 8 of meer.

Deel 3, het eigenlijke werk, zou oorspronkelijk ook het boek worden. Het researchwerk in de delen 1 en 2 zou dan verloren zijn gegaan. Vanaf bladzijde 189 tot het einde op bladzijde 309 staan 900 stellingen in diagrammen. Per veld van de zwarte schijf, van veld 1 tot met 45, wordt op één bladzijde 20 stellingen gepresenteerd, gevolgd door de oplossing per diagram. De stellingen zijn meestal van een diepgang van 8 of meer, maar naarmate de schijf dicht bij de

promotierij komt, moet de oplossing vaak korter, kernachtiger zijn. De hoofdvariant voldoet altijd aan de eisen m.b.t. scherpste en diepte, ook al is een andere variant langer of fraaiër. De auteur geeft ook oplossingen van andere varianten, allemaal in de eigen notatiewijze incl. compact commentaar. Geen emoties over fraai, uniek, zonder weerga; de lezer mag dat zelf voelen, het wordt niet voorgezegd.

Tot slot enige standen uit de catalogus en/of deel 3

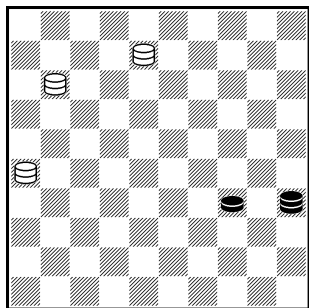

Deze stelling plukte ik toevallig uit de catalogus, maar heeft wel een verhaal.

1.42-48 25-20. Indien 25-3 dan wordt de witte zet bepaald door de mogelijkheden na het zwarte offer 26-31. De zetten 41-19/23/28/37 zijn winnend. Indien direct 26-31 op 42-48 dan is 36x13 verplicht, waarna op 25-20 41-47 en op 25-3 48-25, steeds met snelle damvangst.

2.48-43 20-3. Geen keuze, want op 20-15 volgt 41-10, op 20-47 364, op 20-24/29 43-21 en 36-22, op 20-33 de latere clou van de stelling 43-21 en 41-28. In een Springerexamen startte een opdracht in de stelling na 20-3. **3.41-37 3-17.** De enige want buiten de vangstelling op 31 heeft wit ook nog de combinatie met 43-21 en 36-22. Terwijl op 26-31 37x26 3-14 volgt 36-9 en 43-25 met opsluiting. Deze laatste variant is Bennings hoofdvariant (diepgang 7). **4.37-46 17-6**

5.43-32 [voorkomt 6-1 of 26-31] **6-44.** Nu kan wit het direct uitmaken met **6.32-21**, **7.46-28** en **8.36x18**, maar nog even wachten (dus zetkeuze) met 32-27 (dwingt zwart terug naar 6) kan ook, want na 26-31 een andere vang met 36-47 en 47-33.

In dit diagram creëert zwart een handenbindertje op 45. Maar de schijf is vervolgens niet alleen een gewillig slachtoffer in combinaties maar ook een blokkadeschijf in vangstellingen. De slotfase ziet er wel bekend uit, dus dit zal waarschijnlijk geen origineel probleem zijn.

1.8-2 34-40. Op 35-40 winnen bijv. 11-6 of 26-17 maar niet 2-35!
Op 34-39 wordt zwart na 35-40, 26-17 40-23 in de trictrac
gehouden met 2-7.

2.26-48 40-45 3.11-50 35-40 [op 35-49 via 16 naar 49]

4.2-35 40-49 5.48-25 49-16. Hier komt het computerprogramma
van Benning met een heel andere hoofdvariant aan om aan de strenge
scherpteregels te voldoen: 49-21(?) waarop 35-40 uit.

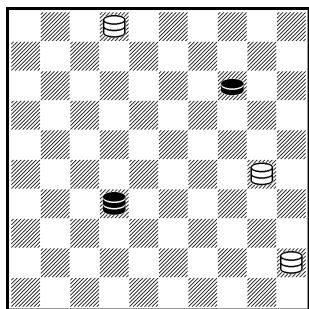
De oplossing vermeldt het leerzame vervolg in het commentaar.

6.35-49 [ook 35-44, dus zetkeuze op 6^e zet!] ...**16-2 7.25-48**

[of via 34 naar 43, tempospel, nu al naar 43 is tijdverlies evenals
49-35] ...**2-35 8.48-43 35-2 9.49-35 2-16**

10.43-49 16-7 11.35-40 [of tijdverlies met 35-30 of 49-43]

...**45x34 12.50-39 34x43 13.49x2.**

1.2-16 32-37 [op andere zetten 30-34]

2.30-48 37-28.

Na 37-26 45-18 met vang, en na 37-46,
48-34 46-28 [nu zijn 16-11, 16-7 of 34-18
winnend, leuker is...] 45-50 [voor apart
motief] 28-37, 34-39 37-19, 16-2 19-37,
39-28 37x23, 50-45 met 2 vangstellingen.

3.48-34 14-20 [op 28-19 16-2 en 34-23/30]

4.16-11 28x6 5.45-50 6-1

6.50-45 1x40 7.45x15.

Duizenden fraai gewonnen stellingen, de vraag is dan waar je moet
beginnen. Voor het genieten maakt het niet uit: Blankenaartjes zijn
altijd “fun”, vooral doordat het oplossen van dergelijke problemen een
heel voldaan gevoel geven. De mogelijke varianten met 4 dammen
zijn kolossaal! In de kast op de club heb ik mijn exemplaar van het
boek tijdelijk neergelegd, zodat iedereen de mogelijkheid heeft om
een indruk te krijgen, alvorens de portemonnee te trekken. Als
reviewer van deel 1 (de trots van de auteur) trakteeerde Gerard Benning
mij op een gratis exemplaar, zodat ik nu ook van het damtechnische
kan genieten. Samen met Gerard zijn een zestal fraaie problemen als
“Achterkantjes” geselecteerd.

Oplossingen Achterkantjes

Dia 1: 1.47-38 43x32 2.31-37 32x41 3.24-47 dam op bezet veld. Dit en een volgend diagram staan als toegift in het boek, want hebben eigenlijk onvoldoende diepgang. In deel 3 worden wel eens diagrammen met een diepgang van 7 of 6 zetten behandeld.

Dia 2: 1.2-35 40-34 [op 40-49 of 40-23 directe vang met 35x44; op 40-18 22x4 en 35-13; en op 45-50 35x44 zie hoofdvariant] 2.39x25 45-50 3.22-6 50-45 4.25-39 45-23 5.35-40 23x45 7.6-1.

Dia 3: 1.24-35 15-20 [na 49-21 35-49 met vang; na 49-16, 48-34 16-49, 34-39 49-38 en nu 35-24 en 39-25; en na 49-27 48-25 met nu op 27-18 19-10 en 35-13 en op 27-49 19-2 met opsluiting] 2.19-30 20-25 [op 49-16, 48-34 16-49, 34-39 49-16, en nu beslist de combinatiedreiging op de schijf: na 30-2 2-24 en 39-34, en na 35-49 30-24 en 39-33] 3.48-34 49-16 4.35-44 [tijdverlies is 35-49 want na 16-2 49-35] 4...16-49 5.44-11 49-16 6.11-2 16-49 7.2-16.

Dia 4: 1.7-34 39x30 2.9-13 met opsluiting of vang.

Dia 5: 1.27-38 37-19 2.25-14 19x10 3.38-15 10-4 4.9-36 5-10 5.15-38. Iets ingekort: oorspronkelijk 25 op 14 en 37 op 48.

Dia 6: 1.5-37 7-11 [fraaie variant na 15-20, 37-26 20-15 (op 20-25 4-9; op anders combinatie met 26-12), 13-36 en door de tweekantige combinatie met 26-12 en de damvangst na 15-29 met 36/4-18 volgt nu of later opsluiting van de dam] 2.37-14 11-16 [minder scherp is 17-12 waarop ook 13-18 17-21 18-13 kan] 3.14-37 15-20 [na 16-21 kan 37-14 maar ook 13-22 want dan op 15-20/24 22-17 en 4-18 en op 15-29 22-17 en 37-23] 4.4-15 20-3 [op 20-25 37-48 met vang] 5.15-33 3-12 [na 3-26, 37-48 26-3, en nu het fraaist 33-17 3x21, 48-26] 6.33-11 16x7 7.37-26.

Uitbreiding: met 7 op 11 in het diagram moet 5-14 want na 5-37 kan zowel 15-20, 37-26 20-29 =, als 11-16, 37-14 16-21, 14-37 15-20 =.

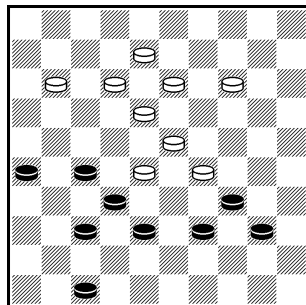
Fragmenten spreken III

D27: Wim Vlooswijk – Robert Sall, onderlinge. Zwart kan kansrijk voortzetten met 11-16x7 met na 1) 40-34 25-30 en 13-18 of na 2) 37-32 25-30, 40-34 13-18 xx. Maar Robert speelde 25-30 waarop 40-34 en 30-35. Als wit nu voortzet met 37-32 dan blijft de stand gelijk na 13-18x8 en 23-18x30, anders voordeel voor wit. Maar Wim speelde 34-30. Nu vergooid Robert de winst met 4-10, want na 37-32 35-40, 32-27 24x35, met na 27-21 en 22-18 en 28x6 remise. Wim blunderde op 4-10 met 39-34 hopende op 10-15 of 11-16x7 om dan met 37-31 duidelijk voordeel te krijgen, maar op 39-34 volgde funest 12-18 en 13-18. Maar... zwart kan 34-30 afstraffen met 11-16x7 en schijf 23 is in gevaar, dus 39-34 13-18, 34-29: diagram **D28**.

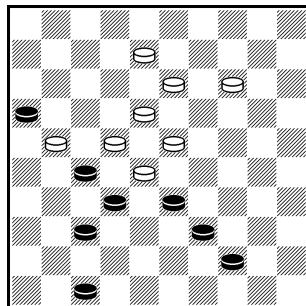
D28: vanuit **D27**. Zwart wint met 18-22! Met nu na 29x9 4x13, 28x8 19x48, 8x19 35x13 uit. Dus 28x8 19x48, 30x10 (of?) 48x3, 10-5. Zwart wint dit eindspel door, nadat de witte dam naar 50 is gedwongen, de ene witte schijf naar 15 te drijven en de andere af te stoppen op 28. Vervolgens schijfwinst en Scoupe (7 niet naar 16!).

D29: Piet Roozenburg – Jo Hobbelen, NK 1964. Peter Meijler: niemand die het zag in 50 jaar! Na 30-25 miste zwart de winst met 14-20 [op weg naar 21, opent tevens veld 9], 18-22 [twee vliegen in één klap: 27 en 29 gaan open], 4x13, 8-13, 12x23 en 16x49.

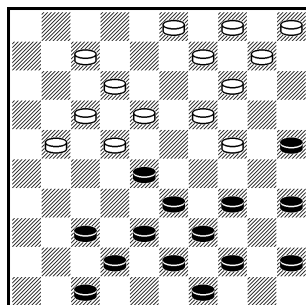
D27: zaz

D28: zaz

D29: 30-25?

D30: Robert Sall speelde in de onderlinge in een kloksimultaan tegen Tiemen Smit, en zag een Coup Philippe over het hoofd: op 42-38 volgde 23-29, 18-22 en 13x44. Robert sloot de witte dam op, maar kon schijfverlies niet voorkomen.

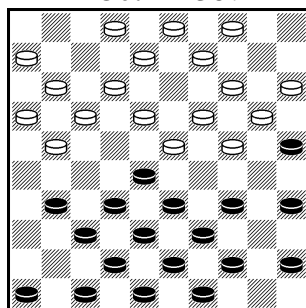
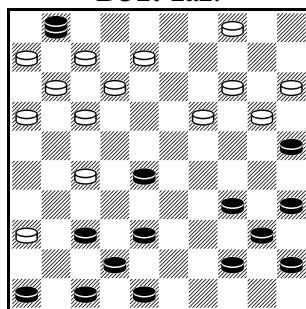
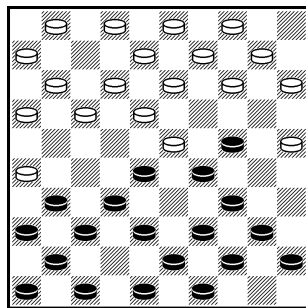
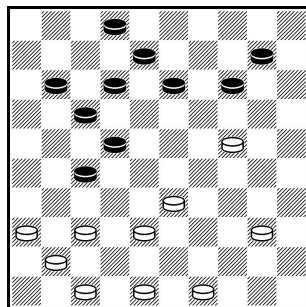
D31: vanuit **D30**, Tiemen speelde 13-19, prima. Ook mogelijk is 23-28, 13-19, 9x29, waardoor schijf 15 combinatief te gebruiken is. Bijv. na 17-22 met nu na 47-42 16-21 dreigt met 4-10, Z+. Een andere combinatie met schijf 15 is in het diagram mogelijk met 23-29 24x33 [na 34x23 een zwarte schijf op 29!] en nu: 4-10, 5-10, 14-20 en 16x49!

D32: Kroesbergen, Michiel - Atse, Ncho Joel, WK Blitz 22-12-2013.

Robert Sall wees enthousiast op een verrassende openingscombinatie:

1.32-28 17-21, 2.37-32 11-17, 3.31-26 18-22, 4.41-37 7-11, 5.34-30 1-7, 6.46-41 21-27 [veel gebruikelijker zijn 20-25 en 13-18] **7.32x21 16x27, 8.30-25 13-18, 9.39-34 9-13, 10.44-39 18-23** [vermindert het aantal aanvallers op 27; wit kan met 34-29 reageren] **11.37-32? 23-29!** met directe schijfwinst na 33x24 of na de damslag: 32x21 20-24, 34x23 en nu 22-27, 17-21x22 en 19x46.

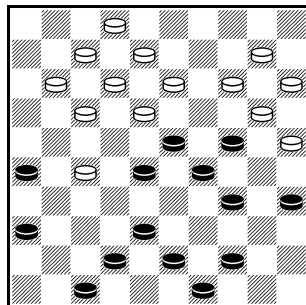
D33: Frans vd Velde – Frans Teijn, Hofstad Dammers 2013. Verboden is 37-32 wegens veel meerslag: 14-20, 22-28! (coup Huguenin volgens DP?) en 28x46 gevolgd door de naslag 46x35.

D30: 42-38?**D31:** zaz.**D32:** 37-32?**D33:** 37-32?

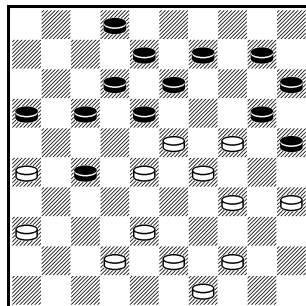
D34: Sven Winkel – H.Grotenhuis ten Harkel, ereklasse **11 jan. 2014**.
 Peter Meijler: na 33-29 miste zwart een schitterende combinatie: 7-11,
 17-21, 28-33, 13x11, 9-13, 13-18 en 8x50. Met schijf- en partijwinst
 na: 17-12 50-45, 12-7 45x31! 36x27 2x11. De slagzet is niet
 onbekend, want staat bijv. op blz. 103 van
 het oefenboek van Course II in Draughts –
 van Tjalling Goedemoed vermeld, zie
<http://fmjd.org/promo/cid.php>.

D34: 33-29?

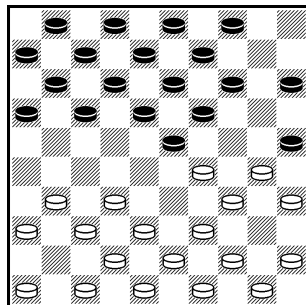
D35: Andrew Tjon A Ong - Jitse.Slump,
 1/2fin NK **4 jan. 2014**.
 Op het World Draughts Forum meldt
 Andrew: Jitse had tot tweemaal toe zijn
 hand bij schijf 18, maar trok tot tweemaal
 toe zijn hand terug . Jammer, want ik zou
 hem op het volgende getrakteerd
 hebben:.18-22? 23-18! gevolgd door
 34-30, 42-37, (32x41of?) 36x47,.38-33.en
 43x5 met winst na 22-27 en.5x21 16x27.

D35: 18-22?

Op het forum werd ook de slagzet
 met 44-40 en 34-30 aangegeven, zoals in
 het vorige diagram. Statistisch welhaast
 onmogelijk is dat Andrew twee weken
 (**18 jan. 2014**) later tegen Kees Romijn in
 dezelfde halve finale de laatst aangegeven
 slagzet na 18-22 wel kon uitvoeren!

D36: 30-24?

D36: Johan Strous – P. Hellings (PSV),
 nld. clubcomp. 1e kl. 2014.
 In de 32-28 19-23x23 opening speelde ik
 hier 30-24x24, evenals 10 anderen volgens
 Turbodatabase. Er volgde 14-19, 45-40 x,
 40-35 en toen 16-21, 23-28, 21-27 en
 17x30. Merk op dat wit zonder deze
 combinatie voorpost 24 kan handhaven tegen evt. 4 aanvallen.

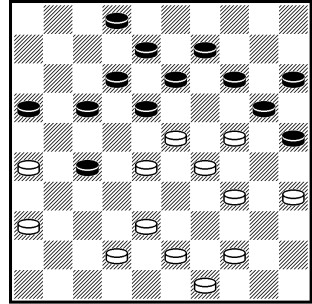
D37: nogmaals Tjon A Ong – Slump 1/2fin NK 2014, na gespeelde 10-14. De partij ging verder met: 38-33 [verbiedt 18-22 met 23-18, 34-30, plakker 42-37, 37x10 en 43x14] dus combineert zwart na 38-33 met het geplande 17-22, 12x21, 13-18-23 en 20x47, met partijstand in **D38**

D38: uit **D37**. In de partij ging het nu verder met 34-30 en 18-13 met remise. Maar wit kan de zwarte dam ondanks de vele losse schijven met winst vangen: 17-11, 34-29 [47x20 anders 18-13!], 43-38 [20x47 anders 18-13], 35-30, 44-39 [de sta-in-de-weg losse schijven zijn opgelost], 49x38 en 3x5: zie **D39**

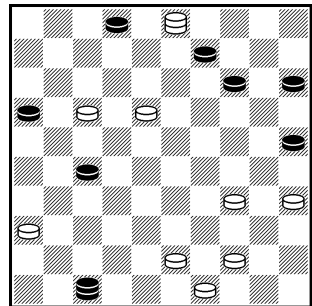
D39: De witte dam kan de lijn 1/45 bewaken, naast schijf tegen schijf, maar complicaties zijn er altijd, zie een haarscherpe variant: 15-20, 5-23 7-11, 23-29 20-25, 29-34 11-16, 36-31 16-21, 34-43 21-26, 43-48, waarna vastzetten op 16/35 of 26/25.

D37: terug naar partijstand: bovenste diagram. Analyse: kansrijker is 43-39, waarop 18-22 moet. Nu mag 39-33 niet wegens de meerslag 12-18 en 14-19, terwijl wit ontstapt na 38-33 met dezelfde meerslag maar daarna 13-18-23. Op 18-22 geeft 49-43 xx wit nadelig spel wegens 13-18, 38-33 9-13 en omdat zwart nu dreigt met 17-22 moet 24-19 en 44-39. Maar na 43-39 18-22 volgt 35-30 xx. Nu kan 17-21x21 niet wegens 28-22 en op 2-7-11 kan 49-44-40. Dus toch maar 13-18 waarop, dankzij steunpunt 30, 28-22 volgt: 17x19, 24x31 14-19, 29-23 19x28, en nu 26-21 xx of 44-40 en 30-24 met schijf- en partijwinst.

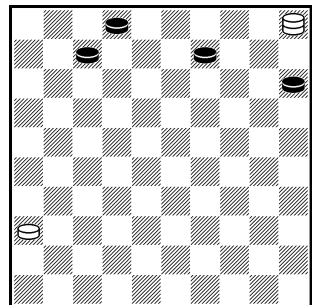
D37: waz

D38: waz

D39: zaz

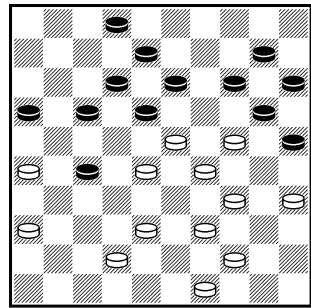
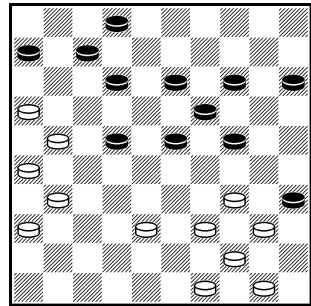

D40: nogmaals Tjon A Ong – Slump: nu de analysestand na vanuit **D35** de zetten 9-14 en 43-39 –niet 38-33 wegens 17-22. Zwart moet wel vervolgen met 18-22, waarna op sluiten met 38-33 of 39-33 een combinatie volgt met 12-18 en 3-18-23 resp. 17-21 en 13-19.

Voor de hand liggend is 49-43 xx, maar nu kan wel 17-21x21, wegens na 28-22x3: 2-7 [beter 13-18-23], 7-12, 14x23 en 20x49. Maar na 12x21 krijgt wit kansrijk spel na 44-39 of 42-37. Na 49-43 xx zit er nog een venijnige offervariant in: 13-19x19 met “gewoon” winst voor wit na 43-39, maar wat na 35-30? Dan kan zwart schijfwinst nemen met 19-24, 17-21 en 2x22, maar verliest dan na 43-39! door het werkeloze blok van 5. Maar toch, na 35-30 lacht zwart het laatst met 16-21, wegens altijd 19-24 en daarna óf 17-22 óf 12-18!

Wit heeft na 18-22 in de diagramstelling beter met 35-30 xx. Nu volgt op 17-21x21 28-22, en op 13-18 28-22. Dus 13-19x19 maar nu loopt het voor wit perfect na 44-39. Indien nu 16-21 dan kan wit gewoon 28-22 doen, omdat evt. 38-33 kan. Dus moet zwart de redding zoeken in 19-24, 17-22 [hier is 17-21 weer kansloos ondanks evt. schijfwinst] en 2x44 met na 20-24 23-18 heel kansrijk spel voor wit.

D40: zaz**D41: 13-18**

D41: Auke Scholma – Rob Clerc, NK 2005. Peter Meijler: deze kende ik nog niet. Scholma heeft als laatste zet 45-40 gespeeld, en Clerc tuinde in tijdnood in de val! Na 13-18? volgde de doorbraakcombinatie 34-29, 44-39, 31-27 en 36x9. Fraai. Slechts 4 zetten diep, maar ook een echte surprise voor de achtvoudig Nederlands kampioen en bijna wereldkampioen (Clerc werd 6x 2^e, incl. een match tegen Gantwarg en een met Tsjizjov gedeelde 1ste plaats). Met in het diagram 7 op 10 zou deze combinatie na 12-18 slechts een hulpcombinatie zijn voor de damslag 21x5.

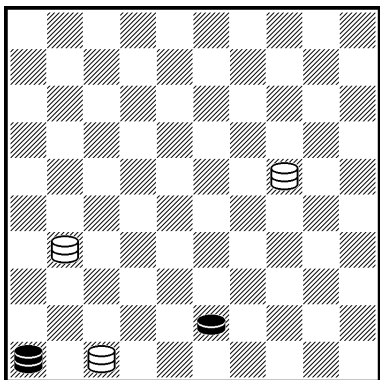

Tussenstand Onderlinge Competitie

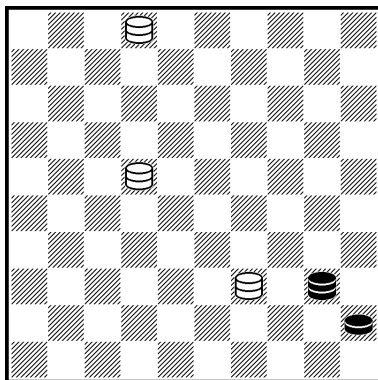
Tot en met ronde 35 op 7 april 2014

		AW	+	=	-	Pt	Eigen	Tegen	Total
1	Wouter Ludwig	19	13	6	0	32	1,684	1,172	2,856
2	Alfons Ottink	29	18	10	1	46	1,586	1,086	2,672
3	Wouter van Beek	17	8	7	2	23	1,353	1,163	2,516
4	Robert Sall	28	13	10	5	36	1,286	1,119	2,405
5	Ruud Klaarenbeek	13	7	2	4	16	1,231	1,138	2,369
6	Arne van Mourik	25	6	16	3	28	1,120	1,172	2,292
7	Cock van Wijk	26	7	16	3	30	1,154	1,121	2,275
8	Peter Kolkman	17	8	4	5	20	1,176	1,036	2,213
9	Auke Zijlstra	20	6	8	6	20	1,000	1,201	2,201
10	Johan Strous	31	13	8	10	34	1,097	1,102	2,199
11	Wim Vlooswijk	25	8	10	7	26	1,040	1,139	2,179
12	Dick de Boer	28	11	9	8	31	1,107	1,021	2,128
13	Peter Meijler	35	12	12	11	36	1,029	1,095	2,123
14	Adri Timp	13	4	5	4	13	1,000	1,067	2,067
15	Arie Koster	17	4	8	5	16	0,941	1,095	2,036
16	Lex den Doop	30	11	9	10	31	1,033	0,992	2,025
17	Arie Schwartz	31	10	11	10	31	1,000	0,941	1,941
18	Tiemen Smit	25	7	11	7	25	1,000	0,876	1,876
19	Gerard Morsink	22	3	12	7	18	0,818	1,030	1,848
20	Sjef Valk	30	10	9	11	29	0,967	0,878	1,845
21	Fred Dammers	22	6	7	9	19	0,864	0,960	1,824
22	Wim de Jong	16	6	4	6	16	1,000	0,817	1,817
23	Teus de Mik	23	5	9	9	19	0,826	0,949	1,775
24	Hidde van Abbema	18	3	6	9	12	0,667	0,894	1,561
25	Jan van Ee	28	6	4	18	16	0,571	0,894	1,465
26	René Nurmohamed	19	2	3	14	7	0,368	0,837	1,205
27	Andreas Ongers	16	0	2	14	2	0,125	0,806	0,931
28	Henk Vermeend	2	1	1	0	3	1,500	0,797	2,297
29	Heike Verheul	8	2	5	1	9	1,125	1,169	2,294
30	Evert Muis	6	2	4	0	8	1,333	0,831	2,164
31	Henk Doedens	8	2	1	5	5	0,625	1,000	1,625
32	Jan van der Lit	7	1	2	4	4	0,571	0,853	1,424
33	Giliano Ramkisoen	1	0	0	1	0	0,000	0,967	0,967
34	Harry vd Vecht	7	0	0	7	0	0,000	0,929	0,929

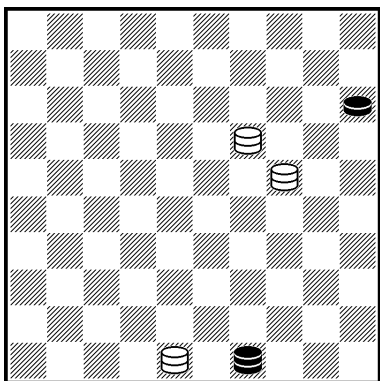
Achterkantjes

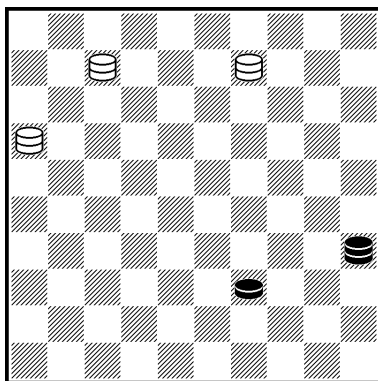
-1-

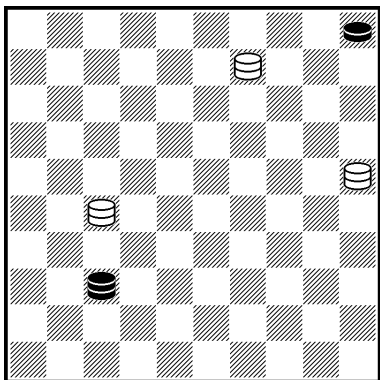
-2-

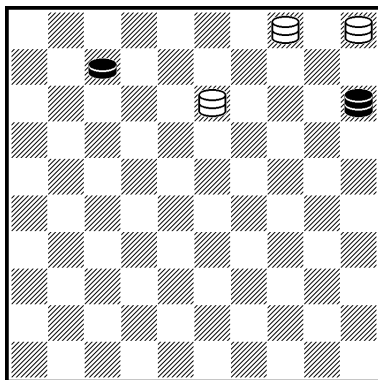
-3- pittig

-4-

-5-

-6- pittiger